

EIROPAS PARLAMENTS

2009 - 2014

Sesijas dokuments

A7-0162/2011

27.4.2011

ZIŅOJUMS

par Inovācijas Savienību — pārveidojot Eiropu pēckrīzes pasaulei
(2010/2245(INI))

Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja

Referente: *Judith A. Merkies*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
PASKAIDROJUMS	28
STARPTAUTISKĀS TIRDZNIECĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS	31
NODARBINĀTĪBAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAS ATZINUMS	35
VIDES, SABIEDRĪBAS VESELĪBAS UN PĀRTIKAS NEKAITĪGUMA KOMITEJAS ATZINUMS	41
IEKŠĒJĀ TIRGUS UN PATĒRĒTĀJU AIZSARDZĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS	47
REĢIONĀLĀS ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS	52
KULTŪRAS UN IZGLĪTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS	57
JURIDISKĀS KOMITEJAS ATZINUMS	61
KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	64
KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	65

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par Inovācijas Savienību — pārveidojot Eiropu pēckrīzes pasaulei (2010/2245(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 6. oktobra paziņojumu „Stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciatīva — „Inovācijas savienība” (COM(2010)0546),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 179. panta 1. punktu, kurā noteikts, ka „Savienības mērķis ir stiprināt savus zinātniskos un tehnoloģiskos pamatus, izveidojot Eiropas zinātniskās izpētes telpu, kurā var notikt brīva zinātnieku, eksakto zināšanu un tehnoloģiju apmaiņa, un veicināt savu konkurētspēju, tostarp savas rūpniecības konkurētspēju, kā arī veicināt visas zinātniskās izpētes darbības, kas atzītas par vajadzīgām citās Līgumu nodaļās”,
- ņemot vērā 2010. gada 11. novembra rezolūciju par Eiropas inovācijas partnerībām pamatiniciatīvas „Inovācijas savienība” ietvaros¹,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu „Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 26. janvāra paziņojumu „Stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciatīva „Resursu ziņā efektīva Eiropa”” (COM(2011)0021),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 19. maija paziņojumu „Digitālā programma Eiropai” (COM(2010)0245),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 8. marta paziņojumu „Ceļvedis virzībai uz konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni 2050. g.” (COM(2011)0112),
- ņemot vērā 2011. gada 9. marta rezolūciju par rūpniecības politiku globalizācijas laikmetā²,
- ņemot vērā 2010. gada 15. jūnija rezolūciju par Kopienas inovāciju politiku mainīgajā pasaulē³,
- ņemot vērā 2010. gada 16. jūnija rezolūciju par stratēģiju „ES 2020”⁴,
- ņemot vērā 2010. gada 11. novembra rezolūciju par pētniecības pamatprogrammu īstenošanas vienkāršošanu⁵,

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0398.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0093.

³ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0209.

⁴ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0223.

⁵ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0401.

- ņemot vērā Eiropadomes 2011. gada 4. februāra secinājumus par inovācijām,
 - ņemot vērā Konkurētspējas padomes 2010. gada 25. un 26. novembra 3049. sanāksmes secinājumus par „Inovācijas savienību” Eiropai,
 - ņemot vērā Konkurētspējas padomes 2010. gada 12. oktobra 3035. sanāksmes secinājumus „ES pētniecības un inovāciju programmu pievilcības uzlabošana – vienkāršošanas problēma”,
 - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 28. oktobra ziņojumu „Integrēta rūpniecības politika globalizācijas laikmetam — prioritāte konkurētspējai un ilgtspējai” (COM(2010)0614),
 - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 6. oktobra paziņojumu „Reģionālās politikas ieguldījums stratēģijā „Eiropa 2020” paredzētajā gudrā izaugsmē” (COM(2010)0553),
 - ņemot vērā Komisijas 2009. gada 30. septembra paziņojumu „Gatavojoties nākotnei: kopējas stratēģijas izstrādāšana svarīgām pamattehnoloģijām ES” (COM(2009)0512),
 - ņemot vērā Komisijas 2009. gada 13. marta paziņojumu „Stratēģija IST pētniecībai, izstrādei un inovācijām Eiropā — aktīvāka iesaistīšanās” (COM(2009)0116),
 - ņemot vērā Komisijas Zaļo grāmatu „Kultūras un radošo nozaru potenciāla īstenošana”,
 - ņemot vērā Komisijas 2011. gada 23. februāra paziņojumu „Pārskats par „Eiropas mazās uzņēmējdarbības aktu”” (COM(2011)0078),
 - ņemot vērā Komisijas 2007. gada 14. februāra paziņojumu par zinātnisko informāciju digitālajā laikmetā: piekļuve, izplatīšana un saglabāšana (COM(2007)0056),
 - ņemot vērā Komisijas uzdevumā izstrādāto 2008. gada novembra ziņojumu „Videi labvēlīgu novatorisku uzņēmējdarbības modeļu veicināšana”,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas, Reģionālās attīstības komitejas, Kultūras un izglītības komitejas un Juridiskās komitejas atzinumus (A7–0162/2011),
- A. tā kā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 179. panta 2. punktu Savienība „atbalsta uzņēmumu, tostarp mazo un vidējo uzņēmumu, pētniecības centru un universitāšu kvalitatīvo pētījumu un tehnoloģiju izstrādes; tā atbalsta to savstarpējās sadarbības centienus, jo īpaši nolūkā ļaut pētniekiem brīvi sadarboties pāri robežām un uzņēmumiem pilnībā izmantot iekšējā tirgus potenciālu, un konkrēti, radot brīvu pieeju valstu pasūtījumiem, nosakot kopīgus standartus un likvidējot juridiskus un fiskālus šķēršļus šai sadarbībai”;
- B. tā kā pētniecības un inovācijas paātrināšana ir būtiska ne tikai, lai iegūtu ilgtspējīgu un konkurētspējīgu ekonomikas modeli un nodrošinātu darbu nākotnē, bet arī rastu

risinājumus tām kopējām lielajām sabiedrības problēmām, ar kurām saskaras Eiropas sabiedrība, proti:

- pašreizējās demogrāfiskās izmaiņas — sabiedrības novecošanās, pieaugošais iedzīvotāju skaits pasaulē (uzturs, veselība, slimību profilakse), urbanizācija, sociālā kohēzija un migrācija,
- pāreja uz ilgtspējīgu resursu pārvaldīšanu (ar bioloģiju saistītu un nesaistītu) — klimata pārmaiņas, atjaunojamā enerģija un energoefektivitāte, resursu lietderīga izmantošana, ūdens nepietiekamība, plūdi un centieni nodrošināt un aizstāt deficīta izejvielas,
- spēcīga, stabila, taisnīga un konkurētspējīga ekonomiskā bāze — ekonomikas atveseļošana, uz zināšanām balstītas sabiedrības iespēju izmantošana, ES konkurētspējas paaugstināšana un nodarbinātības veicināšana;

C. tā kā inovācijas paaugstināšanā svarīga nozīme ir:

- iedzīvotāju radošuma un cilvēku kapitāla izvirzīšanai priekšplānā, tāpat arī uzņēmumu un uzņēmējdarbības pielāgošanās spējai, kā arī patēriņa modeļiem un reaģēšanai uz jaunām idejām,
- ilgtermiņa stabiliem, vienkāršiem, pārredzamiem un atbalstošiem reglamentējošiem noteikumiem,
- labākai piekļuvei daudzveidīgām finansēšanas iespējām dažādos inovācijas cikla posmos (īpaši attiecībā uz MVU),
- privātā sektora ieguldījumu izmantošanai un stimulēšanai,
- auglīgai sadarbībai starp izglītības un pētniecības institūtiem, tostarp pētniecības un tehnoloģiju organizācijām (PTO), uzņēmumiem, valdībām un iedzīvotājiem, kā arī sadarbības platformu un mehānismu izveidei, piemēram, atvērta tīklu, atvērta standartu, kopīgu pieeju izveidei, lai apmainītos zināšanās un idejām,
- nodrošināšanai, lai visas attiecīgās personas tiktu iesaistītas lēmumu pieņemšanas procesos,
- efektīvāku līdzekļu nodrošināšanai, lai aizsargātu rūpniecisko īpašumu saistībā ar globalizāciju un ekonomikas digitalizāciju;

D. tā kā vēlme uzņemties risku ir nepieciešams priekšnosacījums veiksmīgai inovācijai;

E. tā kā, lai saglabātu Eiropas konkurētspēju, ir vajadzīga kultūras maiņa nolūkā uzlabot Eiropas uzņēmējdarbības vidi un inovāciju potenciālu; tā kā jāveic izmaiņas, cildinot spēju uzņemties risku, un jāuzlabo priekšnosacījumi inovatīvu uzņēmumu un uzņēmēju darbības uzsākšanai;

F. tā kā, ņemot vērā ekonomisko situāciju pasaulē, Eiropas Savienībai jāieņem aktīva nostāja un stingra vadošā pozīcija konkurētspējas jomā, un tāpēc Eiropas Savienībai jāveic ieguldījumi inovāciju straujā attīstībā;

G. tā kā Eiropai ir vajadzīga moderna, finansiālā ziņā pieejama un labi funkcionējoša intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzības sistēma, lai veicinātu inovāciju un stiprinātu konkurētspēju;

H. tā kā intelektuālā īpašuma tiesību ievērošana ir galvenais priekšnoteikums uz

kapitālieguldījumiem balstītai pētniecībai, izstrādei un inovācijai;

- I. tā kā optimālākā iespēja stiprināt inovāciju Eiropā, ievērojot intelektuālā īpašuma tiesības, ir ES patenta izveide;
- J. tā kā moderna Savienības preču zīmju sistēma ir būtiska, lai aizsargātu vērtības, kas radušās dizaina, jaunrades un inovācijas jomā ar Eiropas uzņēmēj sabiedrību investīciju palīdzību;
- K. tā kā, līdz 2020. gadam novirzot 3 % no Eiropas Savienības IKP pētniecībai un attīstībai, iespējams radīt 3,7 miljonus darba vietu un tā kā līdz 2025. gadam gada IKP var palielināties par EUR 800 miljoniem;
- L. tā kā 30 % Eiropas pētnieku ir sievietes un sievietes ieņem tikai 13 % no Eiropas pētniecības institūtu vadītāju amatiem,

Integrēta un starpdisciplināra pieeja

- 1. atzinīgi vērtē pamatiniciatīvu „Inovācijas Savienība”, kura ir līdz šim nozīmīgākais un mērķtiecīgākais sabiedrības mēģinājums ieviest stratēģisku, integrētu un uz uzņēmējdarbību orientētu Eiropas inovācijas politiku papildus dalībvalstu pasākumiem un kura nodrošina inovācijas virzību un progresa uzraudzību augstākajā politiskajā līmenī, un kuras sekmes tomēr ir atkarīgas no dalībvalstu pilnvērtīgas sadarbības un tās īstenošanas dalībvalstīs, tostarp ar finanšu atbalsta un gudras fiskālās konsolidācijas starpniecību, piešķirot prioritāti ilgtspējīgu izaugsmi veicinošiem izdevumiem tādās jomās kā inovācijas, pētniecība un izglītība, jo to politikas pamatā visās būtiskajās jomās ir kopīgi inovācijas mērķi; atzinīgi vērtē Eiropadomes 2011. gada 4. februāra sanāksmē pieņemto stratēģisko pieeju;
- 2. atbalsta „Inovācijas Savienības” iniciatīvu kā būtisku ES ekonomikas, sociālās jomas un kultūras attīstības pamatu, jo īpaši attiecībā uz integrējošu izglītību visos līmeņos, tostarp profesionālo izglītību un apmācību;
- 3. prasa izstrādāt plašu inovācijas koncepciju, kurā galvenā uzmanība pievērsta ietekmei un kura ir plašāka nekā tikai uz tehnoloģijām un produktiem orientēta inovācija, un kura paredz visu ieinteresēto personu, jo īpaši uzņēmumu, iesaistīšanos, un uzsver pilsoņu daudzpusīgo veicinošo lomu, vienlaikus sekmējot attieksmes maiņu; atgādina, ka inovācija pielieto praksē veiksmīgas idejas un ir vērsta uz produktiem, procesiem, pakalpojumiem, darbībām, sistēmām un organizatoriskām struktūrām; ierosina, lai Komisija izstrādā inovācijas definīciju;
- 4. uzskata, ka inovācijas pamatā visās zināšanu un sociālekonomiskās darbības jomās ir jābūt tādiem kritērijiem kā atbilstība sabiedrības interesēm, dzīves kvalitātes uzlabošanai, sociālās labklājības veicināšanai un vides un dabas līdzsvara saglabāšanai;
- 5. uzskata, ka, tā kā inovācija ir komplekss jēdziens, ir jāstiprina netehnoloģiskas inovācijas centieni un ka šajā kontekstā ir jāizplata paraugprakse attiecībā uz šā veida inovāciju un jāprecizē noteikumi un nosacījumi, kas reglamentē piekļuvi ES finansējumam, pamatojoties uz atvērtu un visaptverošu pieeju;

6. aicina skaidri nošķirt jēdzienu „sākotnējā inovācija”, kas attiecas uz produktu, kas radīts no jauna un nav pieejams tirgū, no komerciāla uzlabojuma vai izmaiņām, kas veiktas attiecībā uz tirgū jau pieejamu produktu, pakalpojumu, procesu vai darbību;
7. uzskata, ka jānosaka precīza, taču vienlaikus elastīga sociālekonomiskās inovācijas definīcija, jo nereti tā tiek attiecināta nevis uz produktu vai tehniska risinājuma piemērošanu, bet gan uz savstarpēji saistītām un ilgstošām institucionālām, tehniskām un pārvaldības izmaiņām, kas veido procesu;
8. norāda, ka Inovācijas Savienībā prioritāte ir jāpiešķir mērķiem, kas noteikti stratēģijā „Eiropa 2020”, Eiropas 2020. gada energoefektivitātes plānā, iniciatīvā „Resursu ziņā efektīva Eiropa”, Izejvielu iniciatīvā, Eiropas enerģētikas stratēģijā 2011.–2020. gadam, izvirzot Enerģētikas ceļveža 2050. gadam un Ceļveža virzībai uz konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni 2050. g. starpposma mērķi;
9. norāda, ka internacionalizācija un inovācija ir būtiski faktori ārējās konkurētspējas un izaugsmes veicināšanā un tiem ir svarīga nozīme stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanā;
10. uzsver klimata un energoefektīvu un atjaunojamās enerģijas tehnoloģiju nozīmību pārejā uz ilgtspējīgu globālo ekonomiku; uzsver ES vadošo pozīciju daudzās būtiskās klimatam draudzīgas un resursus taupošas rūpnieciskās ražošanas nozarēs; aicina Komisiju noteikt internacionalizācijas un inovācijas stratēģijas šajās nozarēs;
11. atzīst, ka cīņai ar klimata pārmaiņām un energoefektivitātes un rūpnieciskās ražošanas dematerializācijas veicināšanai ir nepieciešama aktīva jauno tehnoloģiju globālas izplatīšanas politika;
12. uzsver, ka vides aizsardzības, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma jomas, kā arī cīņas ar klimata izmaiņām joma ir to vidū, kurās visvairāk nepieciešams veicināt inovāciju, tostarp stiprinot jau esošo zinātnes un tehnikas pamatu; uzsver, ka ES turpmākās pētniecības un inovāciju programmas būs nepieciešams īstenot, pienācīgi ņemot vērā šīs jomas; šai nolūkā uzsver nepieciešamību izmantot starpnozaru pieeju, kas balstīta uz ekosistēmas noturīgumu;
13. norāda, ka kultūras un radošajās nozarēs vērojamās tirgus fragmentācijas cēloņi daļēji ir arī kultūras daudzveidība un patērētāju izvēle valodas ziņā;
14. atzinīgi vērtē to, ka Komisija pievērš uzmanību lielām sabiedrības problēmām, un uzsver, ka inovācija un pētniecība ir nepieciešamas, lai paaugstinātu resursu produktivitāti, ilgtspējīgu izmantošanu un aizstāšanu, vienlaikus meklējot jaunus veidus, kā palielināt resursu izmantošanas un enerģijas patēriņa efektivitāti;
15. norāda, ka ir jāizvairās no inovāciju prioritāšu noteikšanas ierobežotās jomās, lai tādējādi nezaudētu vērtīgu inovatīvo potenciālu ilgtermiņā;
16. uzskata, ka inovācija var ievērojami veicināt sociālo kohēziju, uzlabojot sniegto pakalpojumu kvalitāti, un ka tāpēc ir jāizveido īpašas profesionālās apmācības programmas;

17. norāda, ka tirgus ekonomikā inovācijas uzdevums nav tikai risināt būtiskākās sabiedrības problēmas, bet tai ir īpaši liela nozīme patērētājiem draudzīgu un pievilcīgu produktu izstrādē, atpūtas, tehnoloģiju, ražošanas, kultūras un izklaides jomā; norāda, ka pastāv plašs starptautisks tirgus inovatīviem augsto tehnoloģiju izklaides produktiem (viedtālruņi, planšetdatori, spēļu konsoles, pārvietojams atpūtai paredzēts aprīkojums), kā arī pasaules līmeņa tirgus sociālo tīklu un inovatīvu tiešsaistes pakalpojumu jomā, kurā Eiropas uzņēmumi aizņem nenozīmīgu daļu;
18. uzsver pamatiniciatīvu „Resursu ziņā efektīva Eiropa” un „Rūpniecības politika” nozīmi un centienus nodalīt ekonomisko izaugsmi no dabas resursu izmantošanas, atbalstot pāreju uz tādu ilgtspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa emisiju saturu, kas balstīta uz zināšanām, palielinot atjaunojamo un ilgtspējīgo enerģijas avotu izmantošanu un izstrādājot oglekļa emisiju samazinošas un resursus lietderīgāk izmantojošas tehnoloģijas un ilgtspējīgu transportu, vienlaikus veicinot Eiropas uzņēmumu konkurētspēju;
19. atgādina, ka digitālā vide un IKT veicina inovāciju un ka tāpēc būtisks priekšnoteikums ir piekļuve ātrgaitas platjoslas pakalpojumiem, kas ir svarīgi arī Eiropas inovācijas partnerībām (EIP), jo ar to veicina sadarbību un iedzīvotāju līdzdalību; šajā sakarībā aicina komisiju un dalībvalstis uzlabot ātrgaitas interneta ieviešanu, kā arī veicināt e-iniciatīvas, ar kurām nodrošina ES digitālās programmas ātru īstenošanu;
20. aicina Komisiju pievērst pienācīgu uzmanību tehnoloģijām, kas ir „viedāko” un ilgtspējīgo sistēmu pamatā, kuras nodrošina iespēju uzņēmumiem attīstīt atbilstīgus reālā laika pakalpojumus dažādās nozarēs, piemēram, transporta un loģistikas, būvniecības un ēku pārvaldības, enerģijas sadales, telekomunikācijas un finanšu pakalpojumu nozarē;
21. uzsver, ka inovācijas un pētniecības politikas sekmes ir atkarīgas no:
 - visu politiku un pasākumu stratēģiskas virzības, izstrādes, plānošanas un īstenošanas ar mērķi veicināt un uzlabot inovācijas Eiropā (izmantojot, piemēram, izglītību un apmācību, konsultāciju pakalpojumus, darba tirgu, vienoto tirgu, intelektuālā īpašuma tiesību pareizu pārvaldību, infrastruktūru, nodokļu instrumentus, rūpniecības politiku, publisko iepirkumu un tirdzniecību, inovatīvu mijiedarbību starp pakalpojumu un ražošanas uzņēmumiem, īpašu vērību pievēršot MVU),
 - labi koordinētas daudzfunkcionālas sadarbības un (finanšu) atbalsta ES, dalībvalstu, reģionālajā un vietējā līmenī,
 - visu atbilstošo dalībnieku, piemēram, MVU, nozares, universitāšu, pētniecības institūtu, tostarp PTO, valdību, pilsoniskās sabiedrības organizācijas un sociālo partneru maksimālas līdzdalības, tostarp jaunu un produktīvu iespējamo izglītības iestāžu un nozares sadarbības formu meklēšanas,
 - dažādu politikas jomu, darbību un instrumentu koordinācijas, saskaņotības un sinerģijas, lai novērstu sadrumstalotību un dublēšanu, kas rodas no nekoordinētas pētniecības un inovācijas centieniem,
 - labvēlīgas uzņēmējdarbības vides veidošanas inovatīviem produktiem, lai pielāgotos tirgus vajadzībām,

- politikas vērtēšanas metožu un procesu izmantošanas, tostarp salīdzinošās vērtēšanas ekspertu komisiju darbību izmantošanas un veiksmīgu eksperimentu rezultātu izplatīšanas;

uzsver, ka galvenajam Inovācijas Savienības politikas mērķim vajadzētu būt politikas koordinācijas un to dažādo instrumentu saskaņotības atvieglošanai un sinerģiju izveidei saistībā ar inovācijas politiku, pieņemot patiesi visaptverošu pieeju, kas orientēta uz lielu sabiedrības problēmu risināšanu;

22. uzsver vajadzību pārveidot ES tirdzniecības un inovāciju politiku, lai tā tiešām veicinātu darba vietu radīšanu, nabadzības izskaušanu un ilgtspējīgu attīstību visā pasaulē; pauž stingru pārliecību, ka ir nepieciešama saskaņotība starp ES politikas iekšējiem un ārējiem aspektiem un ka jaunas tirdzniecības politikas veidošanai jānotiek saskaņoti ar spēcīgu rūpniecības un inovāciju politiku, kura rada jaunas darba vietas, lai nodrošinātu ekonomisko izaugsmi un tādējādi turpinātu radīt vairāk un labākas darba vietas;
23. uzsver, ka saistībai starp pamatiniciatīvu „Inovācijas Savienība” un Gada izaugsmes pētījumu ir būtiska nozīme sadarbības veicināšanā, parādot gada laikā panākto progresu dalībvalstīs;
24. aicina Komisiju izstrādāt integrētu rādītāju sistēmu, ņemot vērā ekonomikas sistēmu daudzveidību dalībvalstīs un iesaistot uzņēmumus, lai labāk pārraudzītu un novērtētu rezultātus un izmērāmā veidā izvērtētu inovācijas politikas pasākumu un programmu ietekmi; prasa izveidot uzticamas datu infrastruktūras, kas palīdz uzraudzīt tendences pētniecības finansēšanā, un mudina turpināt „rezultātu tabulas” izstrādi, sadarbojoties starptautiskā līmenī, izveidojot sistēmu, kura lielākā mērā balstīta uz rādītājiem un pierādījumiem un ar kuru novērtētu ES inovācijas spēju absolūtos rādītājos, vienlaikus gudri izmantojot pieejamos resursus;
25. norāda, ka inovācija un radošums ir procesi, kurus zināmā mērā var attīstīt, iemācīt un veicināt; tāpēc aicina inovāciju un radošumu lielākā mērā ņemt vērā Eiropas Savienības dalībvalstu izglītības sistēmās; aicina atzīt un izplatīt paraugpraksi attiecībā uz radošām un inovatīvām mācību programmām un mācību metodēm dalībvalstīs;
26. uzsver, ka ekoinovācijai būs izšķiroša nozīme stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanā; tāpēc aicina pieņemt vērienīgu rīcības plānu ekoinovācijas jomā, ierosinot pasākumus, kas paredz izmantot ekoinovāciju visos vērtības radīšanas ķēdes posmos, tostarp plānot un palielināt finansējumu iniciatīvām šajā jomā, īstenojot Konkurētspējas un inovāciju programmu;
27. uzskata, ka, tā kā inovācija parasti ir cieši saistīta ar tirgu un attīstās ar neformālu kanālu palīdzību, Eiropas Savienībai būtu jāpilnveido savas inovācijas vērtēšanas metodes, ņemot vērā to, ka dažādās jomās nevar izmantot vienādus vērtēšanas kritērijus;
28. uzsver bīstamību, ka jēdziens „inovācija” var kļūt par banālu klišeju, kas rada pašapmierinātību, to tikai daudzkārtēji pieminot, un ka inovācija vien nav risinājums visām problēmām un ka uz to nevar bez iemesla atsaukties ekonomiskās un sociālās krīzes laikā; uzsver, ka, gluži pretēji, inovācija prasa nepārtrauktus Eiropas Savienības un tās dalībvalstu centienus valsts un privātā sektorā un aktīvu atbalstu, izmantojot

- saskaņotas izglītības, pētniecības, ražošanas, sociālās un vides stratēģijas;
29. saistībā ar inovāciju atzīst par nozīmīgām kultūras un radošās nozares, ņemot vērā pētījumu apliecinājumu, ka uzņēmumiem, kuri proporcionāli vairāk izmanto kultūras un radošo nozaru pakalpojumus, inovācijas jomā ir daudzākārt labāki sasniegumi;
 30. apstiprina, ka inovācijas virzošie elementi ir neitralitātes princips un atvērto standartu princips;

Iedzīvotājiem paredzēta inovatīva sabiedrība

31. uzsver, ka inovāciju galvenokārt veicina iedzīvotāju prasības un uzņēmumu aktīva līdzdalība; norāda, ka inovatīvas sabiedrības izveide tādēļ jābalsta uz pilsoņu līdzdalību, dodot viņiem iespēju izteikt savas vajadzības un savu radošo potenciālu, izmantojot augšupēju pieeju un sniedzot inovatīvus risinājumus, kas atsevišķiem pilsoņiem dod iespēju veicināt resursu efektivitāti;
32. uzsver, ka jāiedibina kultūra, kas orientēta uz mācīšanos, zinātkāri un riska uzņemšanos; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis veikt nozīmīgus pasākumus, lai mainītu attieksmi uz inovatīviem un zinātkārē pamatotiem uzskatiem, uz riska uzņemšanos un uz iecietīgāku attieksmi pret neveiksmēm, veicinot ilgtspējīgus patēriņa modeļus un aktīvi sekmējot iedzīvotāju un uzņēmumu līdzdalību inovācijās un atvērtā inovācijas sistēmā; uzsver, ka inovācija ir process, kuru nevar un nevajadzētu virzīt tikai valdībām, un ka jārada labvēlīgi priekšnosacījumi, kas nodrošina pietiekamu rīcības brīvību, atbalstot neparedzētus pasākumus;
33. uzsver, ka zināšanu paaugstināšana un to vispusīgs pielietojums nemazina vajadzību atklāti un līdzdarbojoties novērtēt šo pielietojumu ētisko, sociālo un politisko ietekmi; vērš uzmanību uz nepieciešamību sekmēt un izplatīt zinātnes kultūru plašas sabiedrības vidū;
34. uzskata, ka jāveic darbības, lai atbalstītu iniciatīvas, kas vērstas uz zinātniskā dialoga veicināšanu un iegūto datu izplatīšanu visplašākajā sabiedrībā papildus zinātniskajām aprindām, palielinot pilsoniskās sabiedrības lomu pētniecībā;
35. uzskata, ka par prioritāti jāizvirza inovācijas kultūras attīstības veicināšana reģionālajā līmenī gan starp uzņēmējiem, arodskolēniem un darba ņēmējiem, gan starp partneriem, kuriem ir ietekme uz uzņēmējdarbību, piemēram, reģionālajiem valsts sektora lēmumu pieņēmējiem, pētniecības centriem, uzņēmumu kopām un finansēšanas iestādēm, kas daudzos gadījumos pietiekami nepārzina savu reģionu uzņēmumu, it īpaši MVU (tostarp mikrouzņēmumu un amatniecības uzņēmumu), inovācijas spējas;
36. uzsver — lai inovācijas centienos iesaistītu sabiedrību, būtiska nozīme ir pienācīgai izpratnei par zinātnes attīstību un tās ietekmi; aicina paātrināt zinātnes atziņu un tehnisko zināšanu izplatību; uzsver, ka liela nozīme ir gan mūžizglītībai, gan arī pasākumiem, kas īpaši orientēti uz iedzīvotāju grupām, it īpaši lauku apvidos dzīvojošām kopienām, kuru piekļuve zinātnei un tehnoloģijai ir apgrūtināta;
37. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt ilgtspējīgu, uz inovāciju un radošumu balstītu

ekonomikas modeļu attīstību, kas rada un aizsargā augsti kvalificētas darba vietas Eiropā;

38. uzsver, cik svarīgi ir pieņemt augšupēju pieeju inovācijām un veicināt atvērtu vidi radošām idejām, lai stimulētu ražīguma pieaugumu, dotu iespējas darba ņēmējiem un izstrādātu risinājumus neatrisinātām sociālām vajadzībām (tādām kā integrācija un imigrācija);
39. aicina papildināt pašreizējo iepriekšējas finansēšanas sistēmu ar jaunu finansēšanas mehānismu, piemēram, konkursos piešķirtas godalgas un inovācijas rosināšanas balvas Eiropas novatoriem (privātpersonas vai komandas), lai stimulētu idejas un atalgotu izgudrojumus, piemēram, sabiedrībai nozīmīgās jomās nolūkā radīt zināšanas kā sabiedrisku preci; aicina Komisiju apsvērt, vai ir atbilstīgi uzsākt pirmo izmēģinājuma projektu attiecībā uz apbalvojumu sistēmu, īstenojot Eiropas inovācijas partnerību veselīgas novecošanas veicināšanai;
40. uzsver, ka sociālā inovācija ir jauni un efektīvi risinājumi aktuālām sociālām problēmām, kurus izstrādā privātpersonas vai organizācijas sociālo un ne vienmēr komerciālo mērķu sasniegšanai; turklāt uzsver, ka sociālā inovācija sniedz iespēju iedzīvotājiem neatkarīgi no viņu statusa uzlabot savu darba un dzīves vidi un ka tādējādi var palīdzēt stiprināt Eiropas sociālo modeli;
41. uzsver sociālās ekonomikas jomas (kooperatīvi, savstarpējas sabiedrības, biedrības un fondi) nozīmi sociālajā inovācijā, izstrādājot un īstenojot pasākumus, lai apmierinātu tās vajadzības, kas netiek ņemtas vērā tirgus ekonomikā un tradicionālajos uzņēmējdarbības veidos;
42. uzskata, ka Eiropas Savienības inovācijas stratēģijai būtu jāļauj izpausties darba ņēmēju potenciālam, nodrošinot iespēju dažādās Eiropas Savienības programmās un inovācijas projektos iesaistīties un piedalīties arī darba ņēmējiem, kuri nepārstāv akadēmiskās aprindas;
43. norāda, ka Inovācijas Savienības stratēģijā jāatzīst parasto darba ņēmēju idejas, ierosinājumi un kompetence inovācijas jomā un ka vairāku pētījumu rezultāti liecina par to, ka darba ņēmēju virzīta inovācija ne tikai labvēlīgi ietekmē uzņēmējdarbību, bet arī veicina apmierinātību ar darbu un, ja tā tiek pareizi īstenota, patiesībā var pat pazemināt stresa līmeni;
44. aicina ES, dalībvalstu, reģionālās un vietējās varas iestādes sākt izmēģinājuma projektu un veicināt pētniecību par sociālo inovāciju, kā arī sniegt publisko finansējumu un izmantot publiskā un privātā sektora partnerības, kas varētu būt pamats turpmākiem pasākumiem šajā jomā; uzsver, ka sociālā inovācija būtu jāiekļauj finansēšanas un atbalsta programmās, tādās kā Eiropas Sociālais fonds, pamatprogrammas un Konkurētspējas un inovāciju pamatprogramma (*CIP*);
45. uzsver pētniecības nozīmi medicīnas nozarē, kas veicinās izaugsmi un nodrošinās novecojošās sabiedrības labklājību, ja šajā nozarē tiks ieviesti inovatīvi lietojumi; atbalsta ciešu sadarbību starp universitāšu zinātniskās pētniecības nodaļām un ražotājiem, kas darbojas medicīnas nozarē, lai radītu produktus un pakalpojumus, kuri būs ļoti nepieciešami ES iedzīvotājiem nākamajā desmitgadē;

46. aicina Komisiju izmantot ES pētniecības un inovāciju finansējuma kopējās stratēģiskās sistēmas resursus, lai nodrošinātu bioloģijas un medicīnas zinātniskās pētniecības infrastruktūras ilgtspējīgu īstenošanu kā pētniecības un izstrādes pakalpojumu, ar ko uzlabo pilsoņu dzīves kvalitāti, jo tādējādi veidotos uz zināšanām balstīta sabiedrība, kas var risināt sabiedrībai svarīgus uzdevumus Eiropā;
47. uzskata, ka lielākas uzmanības pievēršana inovācijas politikai sniedz iespēju sabiedrisko pakalpojumu modernizācijai un pastiprināšanai gan pašreizējos, gan jaunos sektoros visās ekonomikas un sociālās dzīves jomās, tādējādi sekmējot kvalitāti un efektivitāti, darbavietu izveidi, nabadzības un sociālās atstumtības novēršanu, kā arī ekonomikas, sociālo un teritoriālo kohēziju;
48. uzskata, ka ciešāka centienu koordinācija *STI* jomā nedrīkstētu izpausties tā, ka līdzekļi netiek ieguldīti vai tiek nepietiekami ieguldīti konkrētu dalībvalstu vai reģionu zinātniskās veiktspējas nodrošināšanai, tādējādi kaitējot citām valstīm un reģioniem; uzskata, ka drīzāk vajadzētu veikt ieguldījumus saprātīga un saskaņota *STI* pamata izveidei dažādās valstīs un reģionos atbilstīgi to īpatnībām un attīstības līmenim, lai sekmētu labvēlīgu sinerģiju un auglīgu sadarbību;
49. uzsver, ka ir svarīgi modernizēt izglītības sistēmu; aicina dalībvalstis veikt pasākumus, lai uzlabotu (jauno) Eiropas iedzīvotāju un uzņēmumu uzņēmējdarbības un kvantitatīvās prasmes un apmācību, iekļaujot uzņēmējdarbību, radošumu un inovāciju visās izglītības jomās un uzlabojot cilvēku kapitālu, kas dod iespēju tiem būt aktīviem inovācijā, piemēram, izmantojot Komisijas programmu „*Erasmus* jaunajiem uzņēmējiem”, vienlaikus aizsargājot amatniecību kā inovāciju avotu;
50. aicina Komisiju ciešāk sadarboties ar dalībvalstīm, lai izstrādātu vidēja termiņa un ilgtermiņa prognozes par darba tirgū pieprasītajām prasmēm, un veicināt augstskolu un uzņēmējdarbības nozares partnerību, lai sekmētu jauniešu iekļaušanos darba tirgū, vienlaicīgi veicinot uz inovatīvām zināšanām balstītu sabiedrību un lietišķo pētījumu attīstību un uzlabojot izglītības iestāžu absolventu izredzes darba tirgū;
51. norāda, ka krīzes laikā ir svarīgi piesaistīt jauniešus jaunajām pieejamajām darbavietām un nodrošināt, lai kvalifikācijas programmas veicinātu darba tirgus pieejamību jauniešiem un viņi varētu vislabāk izmantot nodarbinātības potenciālu, jo tā varētu gan cīnīties pret augstu bezdarba līmeni par 25 gadiem jaunāku iedzīvotāju vidū, gan izmantot jaunās paaudzes prasmes jauno tehnoloģiju lietošanā;
52. prasa veltīt centienus, lai pārvarētu prasmju trūkumu zinātnes, tehnoloģiju, tehnikas un matemātikas jomā; uzsver, cik nozīmīgi ir paaugstināt mācību kvalitāti, uzlabot mūžizglītības un profesionālās apmācības pieejamību, veicināt darbinieku pastāvīgu apmācību, un to, ka pasākumi piekļuves nodrošināšanai šādai apmācībai jāorganizē tā, lai tie būtu integrējoši un nebūtu diskriminējoši sievietēm; taču uzskata, ka šiem pasākumiem pirmām kārtām vajadzētu būt paredzētiem darba ņēmējiem, kuri pilda mazāk kvalificēta darba pienākumus nekā iepriekš, kuriem draud darba zaudējums jaunu tehnoloģiju ieviešanas dēļ, kā arī tiem, kuri tiek atlaisti, jo viņiem trūkst pārstrukturēšanas un pārveides procesā pieprasīto prasmju; atgādina arī, ka pilnīgāk jāizstrādā visas apmācības darbības visos apmācības līmeņos, lai sekmētu radošumu un spējas inovācijas un uzņēmējdarbības jomā;

53. uzsver nozīmīgumu, kāds ir mūžizglītības līmeņa paaugstināšanai un visiem paredzētu apmācības pasākumu izstrādei, lai veicinātu ekoinovāciju un uzņēmējdarbību un lai nodrošinātu, ka darbaspēks var pielāgot savas prasmes darba tirgus vajadzībām ilgtspējīgākā ekonomikā, kuras pamatā ir uz kompetenci balstītas apmācības pieeja; aicina dalībvalstis, darba devējus un darba ņēmējus atzīt prasmju pārvaldību, apmācību un mūžizglītību inovācijas spēju attīstībā par kopīgu pienākumu, kā tas ir atzīts sociālo partneru 2002. gada pamat nolīgumā par mūžizglītību;
54. norāda, ka, ņemot vērā augstāko mācību iestāžu studentu skaita nepietiekamību zinātnes un tehnikas jomā, ir jāveic pasākumi, lai nepieļautu, ka studenti pārtrauc mācības vai ka viņiem ir ierobežotas iespējas izvēlēties mācību iestādi finansiālu iemeslu dēļ, un tāpēc arī turpmāk ir nepieciešams sekmēt piekļuvi banku aizdevumiem, kurus daļēji var finansēt dalībvalstis;
55. uzsver, ka ir jāatklāj pasīvi novatori, jo īpaši MVU starpā; norāda uz starpnieku organizāciju svarīgo lomu pasīvu novatoru atklāšanā, stimulējot inovāciju, sniedzot padomus un atbalstot inovāciju; uzskata, ka šīs organizācijas būtu jāstiprina un tām jāizstrādā programma, kas vērsta uz apmācības, kvalifikācijas un zināšanu uzlabošanu, un nākotnē jāpalielina duālās profesionālās izglītības (kas ļauj iegūt divas profesijas) modeļu nozīmība;
56. atkārtoti uzsver, cik svarīgi ir apgūt pamatkompetences un vispārējās kultūras augstu līmeni, lai labāk piemērotos darba videi; uzsver, ka šajā sakarā sevišķa nozīme ir valodu apguvei;
57. aicina dalībvalstis izveidot kopas un radīt apstākļus inovācijas sekmēšanai, un atbalstīt ciešāku partnerību veidošanu starp izglītības iestādēm un uzņēmējdarbības aprindām gan valsts, gan starptautiskajā mērogā, un, izstrādājot mācību programmas, apsvērt arī uzņēmumu vajadzības;
58. uzskata, ka ir būtiski kā daļu no inovācijas veicinošiem pasākumiem visās jomās izveidot īpašas programmas, ar kurām sekmēt zinātnes un tehnikas kultūru;
59. atbalsta Reģionu komitejas priekšlikumu izveidot „virtuālo jaunrades tīklu”, kas būtu pieejams visiem (uzņēmumiem, vietējām un reģionālajām iestādēm, centrālajām valsts iestādēm, privātajam sektoram un pilsoņiem) un sniegtu konsultācijas, palīdzību un nodrošinātu pieeju riska kapitālam un tehniskajiem pakalpojumiem; uzsver, ka virtuālajam tīklam ir papildu priekšrocība, jo tas nodrošina salu, tālāku reģionu, lauku apvidu, kalnainu un reti apdzīvotu reģionu iedzīvotājiem pieeju speciālistu palīdzībai, izglītībai un informācijai, uzņēmējdarbības atbalstam un finanšu konsultācijām;
60. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu panākt ievērojamu progresu attiecībā uz pētnieku karjeras iespēju uzlabošanu un mobilitātes veicināšanu starp pētniecības nozarēm un pāri valstu robežām; uzskata, ka tādējādi būtu iespējams nodrošināt nepieciešamo pētnieku skaitu un uzlabot Eiropas Savienības pētniecības un inovācijas kvalitāti un ka pētniekiem Eiropas Savienībā jānodrošina atbilstīgas mācību un pievilcīgas karjeras iespējas, kā arī jālikvidē šķēršļi viņu mobilitātei;
61. norāda, ka sociālā inovācija ir problēma cilvēku kapitāla jomā un ka šai sakarībā

izglītības, mūžizglītības, pētniecības, inovācijas un uzņēmējdarbības jomā lielāks ieguldījums jāveic universitātēm; uzsver, ka liela nozīme ir atvērtākām un modernākām universitātēm un nepieciešamībai nodrošināt lielāku universitāšu autonomiju, nosakot stratēģiskās prioritātes un darbības virzienu, ņemot vērā sociālās prioritātes;

62. uzsver — lai nodrošinātu tā sauktā „zināšanu trijstūra” komponentu labāku integrāciju, ir jāsekmē politika, kas stiprina sadarbību starp izglītības sistēmu un uzņēmējdarbības vidi, izstrādājot jaunas izglītības un doktorantūras programmas;
63. aicina Komisiju izveidot digitālo platformu „Atvērta inovācija”, kur sniegt informāciju par Eiropas līmeņa politikas problēmām un kur iedzīvotāji un ieinteresētās personas no visas Eiropas var piedāvāt idejas un risinājumus;
64. norāda, ka universitāšu darbiniekiem trūkst prasmju attiecībā uz uzlabotu un aktīvu sadarbību ar uzņēmējdarbības nozari; aicina Komisiju īstenot jaunu Eiropas līmeņa mācību un izglītības programmu universitāšu vadošajam personālam, tehnoloģiju nodošanas speciālistiem un tehnoloģiju mākleriem un izstrādāt pamatnostādnes šādu speciālistu profesionalizācijai universitātēs;

Vienkāršošana, sadrumstalotības novēršana, finansēšana un standartizēšana

65. uzsver, ka ar tradicionālākām ES izdevumu jomām ir saistītas nozīmīgas alternatīvās izmaksas, un norāda, ka ir nepieciešams savstarpēji saskaņot stratēģijas „Eiropa 2020” prioritātes un budžeta politiku; tādēļ prasa atvēlēt pētniecībai, izstrādei un inovācijai vairāk ES budžeta līdzekļus;
66. uzsver, ka ES budžetā pētniecībai, izstrādei un inovācijai ir atvēlēta salīdzinoši neliela budžeta daļa, salīdzinot ar dalībvalstu budžetiem, kas veido lielāko daļu no zinātnei paredzētā publiskā finansējuma; tādēļ prasa lielāku uzsvāru likt uz finansēšanas instrumentiem, kuri stimulētu valstu izdevumus zinātnes finansēšanai, uz privātajiem ieguldījumiem un uz EIB finansējumu, lai veicinātu koordinētus centienus un stimulētu ieguldījumus, tiecoties sasniegt Eiropas izvirzītos mērķus;
67. aicina Komisiju apvienot pastāvošās atbalsta shēmas un struktūras, tiecoties panākt vienkāršu un pieejamu sistēmu, lai paātrinātu inovāciju, koncentrētos uz svarīgākajiem sabiedrības uzdevumiem un aktīvi novērstu sadrumstalotību un birokrātiju;
68. aicina Komisiju sadarbībā ar dalībvalstīm novērtēt pašreizējās atbalsta shēmas un atbalsta struktūras un izveidot „vienas pieturas aģentūru”, proti, pakalpojumu kasi, kur visas ieinteresētās personas (jo īpaši inovatīvie MVU) — tostarp vietējā un reģionālā pašpārvalde — var gūt informāciju un pieteikties finansiālajam atbalstam vai iegūt potenciālos partnerus;
69. uzsver, ka ir jāsniedz atbalsts mazajiem un vidējiem uzņēmumiem no inovācijas sākotnējā posma līdz pat noslēgumam, lai šie uzņēmumi spētu īstenot inovāciju un varētu piedalīties Eiropas atbalsta programmās;
70. atbalsta stratēģijas, kas vērstas uz sadarbības kopu internacionalizāciju, lai tādējādi izveidotu pienācīgas MVU atbalsta un konsultāciju sistēmas;

71. uzsver, ka Eiropā pastāvošajām sadarbības kopām ir jākļūst redzamākām un efektīvāk jāinformē sabiedrība par gūtajiem panākumiem un darba rezultātiem; ierosina izveidot inovatīviem MVU paredzētu pakalpojumu platformu, kas kā kontaktpunkts savienotu dažādas kopas un tehnoloģiju parkus Eiropā un visā pasaulē (piemēram, Vidusjūras reģionā);
72. uzsver, ka investīciju apjomam pētniecībā un izstrādē ir tendence samazināties ekonomikas krīzes laikā, lai gan ir pierādījies, ka tie uzņēmumi un dalībvalstis, kuri šajos periodos iegulda visvairāk, ir tie, kuri gūst salīdzinoši lielākas tirgus priekšrocības;
73. aicina Komisiju inovāciju atbalstam un finansējumam ieviest vienotu politikas bāzi ar vienvērtīgiem noteikumiem, lai radītu sinerģijas un iespēju robežās apvienotu pētniecības un izstrādes un inovāciju (*R&D&I*) atbalsta programmas, novirzot inovācijai struktūrfondu finansējumu un daļu no Kopējās lauksaimniecības politikas finansējuma un veicinot finanšu nozares lielāku iesaistīšanos; atkārtoti aicina dalībvalstis ievērot, ka tās ir apņēmušās atvēlēt emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas (ETS) ieņēmumus, lai finansētu ar klimatu saistītus pasākumus, tostarp inovācijas projektus;
74. aicina Komisiju apsvērt iespēju piedāvāt no vairākiem fondiem finansētas programmas dalībvalstīm un reģioniem, kuri tādas vēlas izmantot; uzskata, ka tas ļaus strādāt integrētāk un elastīgāk un palielinās dažādu fondu (struktūrfondi un pētniecības un attīstības pamatprogrammas) mijiedarbības lietderīgumu;
75. pievienojas Padomei, prasot rast labāku līdzsvaru starp uzticēšanos un kontroli un starp riska uzņemšanos un izvairīšanos no riska, vienlaikus atzīstot, ka inovācija un pētniecība ir nozares, kas saistītas ar lielu risku, un rezultāti tajās nav garantēti;
76. vērš uzmanību uz to, ka inovācijas procesa dalībniekiem nākas saskarties ar atšķirībām gan dažādu Eiropas programmu procedūrās un atbilstības kritērijos, gan ar līdzīgām atšķirībām starp minētajām programmām un valstu programmām; no tā izrietošās sekas ir birokrātija, lielas izmaksas un zaudēts laiks un iespējas; prasa, lai Komisija un dalībvalstis kopīgi apņemtos vienkāršot un tuvināt Eiropas pētniecības un inovācijas telpā izmantotās atlases procedūras un atbilstības kritērijus;
77. aicina Komisiju iesniegt Eiropas Parlamentam ārēju novērtējumu par Septītajā pamatprogrammā izveidotajiem inovācijas instrumentiem, piemēram, tehnoloģiju platformām un kopīgām tehnoloģiju ierosmēm, novērtējumā ietverot pasākumus, uzaicinājumus piedalīties konkursos, inovācijas projektus un iegūtos rezultātus (ja tādi ir), un ekonomisko ieguldījumu no publiskajiem un privātajiem finanšu līdzekļiem;
78. atkārtoti uzsver — lai ES rūpniecība saglabātu vadošo pozīciju tehnoloģiju jomā un pasaules mēroga konkurētspēju tādās jomās kā transports un energoefektivitāte, ir ievērojami jāpalielina gan privātie, gan publiskie ieguldījumi pētniecībā, izstrādē un inovācijā; turklāt lielāks publiskā sektora finansējums pētniecībai, izstrādei un inovācijai ir vajadzīgs arī tādēļ, lai stimulētu privātos ieguldījumus;
79. prasa, lai nākamajā pamatprogrammā tiktu veicināts optimāls pētījumu rezultātu izmantojums, proti, šo rezultātu sasaiste ar inovācijas procesu, paplašinot projektu finansējumu tā, lai tas būtu pieejams arī prototipa izstrādes un demonstrējumu fāzē;

80. uzsver, ka ir svarīgi uzlabot atbalstu tādu politikas pasākumu un programmu īstenošanai, kuras sekmē sinerģiju ķēdē starp pētniecības un izstrādes infrastruktūru, inovāciju un darbvietu radīšanu;
81. administratīvo un finansiālo aspektu vienkāršošana publiskā finansējuma procedūrās, jo īpaši ES pamatprogrammās, ir priekšnoteikums stabilitātei, juridiskajai noteiktībai attiecībā pret dalībniekiem un līdz ar to — arī intensīvākai rūpniecības nozares līdzdalībai;
82. uzsver, ka pamatprogrammām būtu jāturpina atbalstīt sadarbībā ar rūpniecības nozari veiktus pētījumus, jo tādējādi tiek veicināta rūpniecības nozares ieguldījumu atdeve un labvēlīgi ietekmēta ražīgas inovācijas veidošanās vienotajā tirgū;
83. mudina saglabāt spēcīgu izcilības bāzi fundamentālajos pētījumos, izvēršot Eiropas Pētniecības padomes panākumus, un saglabāt spēcīgu lietišķo pētījumu un inovācijas bāzi, nodibinot pēc Eiropas Pētniecības padomes izpildaģentūras parauga veidotu Lietišķo pētījumu un inovācijas aģentūru, attiecīgā gadījumā apvienojot jau pastāvošās struktūras;
84. uzskata, ka inovācija un radošums ir Savienības ekonomikas atlabšanas priekšnoteikums un ka nedrīkstētu par zemu novērtēt to nozīmīgumu, kāds ir Savienības zinātnes un tehnikas atklājumu pārvēršanai jaunās precēs un pakalpojumos;
85. atgādina, ka inovācija pielieto praksē veiksmīgas idejas, un vērš uzmanību uz fundamentālo saikni starp inovāciju un tirgu; tādēļ ir jābūt pieejamiem piemērotiem finansēšanas instrumentiem, ar ko paātrināt veiksmīgo tehnoloģiju, pakalpojumu vai procesu ieviešanu ES tirgū, jo īpaši tādiem, ar ko risina sabiedrības lielās problēmas;
86. uzskata, ka pētījumu rezultātus Eiropas Savienībā komerciāli izmanto nepietiekami vai pārāk lēni, un iesaka izveidot uzņēmējdarbības inkubatorus, kuri, aktīvi meklējot inovācijas, veido saiknes ar augstskolām un pētniecības iestādēm un kuru uzdevums ir rosināt pētījumu rezultātu komerciālu izmantošanu, piemēram, aktivizējot uzņēmumu sadarbību vai palīdzot atrast uzņēmējdarbības mecenātus vai sākuma kapitālu jaunu uzņēmumu izveidei;
87. uzskata — lai stimulētu pieprasījumu, ir jāveicina inovācija, izveidojot jaunas tirgus iespējas;
88. aicina Komisiju un dalībvalstis noteikt un īstenot politikas pamatnostādnes, kuru mērķis ir stimulēt lietotāju ātru piekļuvi vērtīgām inovācijām visā ES, nodrošinot to, ka jaunatklātas inovācijas var faktiski sasniegt potenciālos galalietotājus saprātīgos termiņos;
89. uzsver, ka ir svarīgi ievērot atšķirību starp inovāciju un pētniecību; norāda, ka inovācija ir sarežģīts starpnozaru sociālekonomisks process, kas saistīts ar centieniem palielināt izdevumus pētniecības un attīstības jomā, sniegt atbalstu MVU un progresīvo tehnoloģiju darbībām, un ir vērsts uz tādu integrētu sistēmu izveidi, kas pamatotas uz dažādu teritoriju raksturīgākajām iezīmēm un specifiku;
90. aicina Komisiju ciešāk saistīt finansēšanas instrumentus ar inovācijas pieprasījuma

veicināšanu un sniegt atbalstu jaunizveidotiem uzņēmumiem, kuriem laikus nepieciešama piekļuve ES vai starptautiskajam tirgum; uzskata, ka tādēļ ir jāapstiprina skaidri un konkrēti līdzdalības noteikumi, kas paredz pasākumus mazo uzņēmumu un mikrouzņēmumu līdzdalības palielināšanai;

91. uzsver, ka svarīga nozīme Eiropas inovācijā ir doktorantūras programmām, un ierosina izstrādāt Eiropas doktorantūras sistēmu, kas rosinātu mūžizglītību un iesaistītu uzņēmumus pētniecības atbalstā, veicināšanā un pētījumu rezultātu izmantošanā; aicina dalībvalstis likvidēt visus juridiskos un administratīvos šķēršļus, kas varētu ierobežot ieinteresēto personu iespējas studēt doktorantūrā;
92. aicina Komisiju apsvērt iespēju piedāvāt no vairākiem fondiem finansētas programmas dalībvalstīm un reģioniem, kuri tādas vēlas izmantot; uzskata, ka tas palīdzētu padarīt darbu integrētāku un elastīgāku un palielinātu dažādo fondu (struktūrfondu un pētniecības un izstrādes pamatprogrammu) savstarpējo efektivitāti;
93. uzsver, ka ir jāatbalsta kompozīta finanšu arhitektūra, kā arī jaunu finanšu mehānismu izveide, tostarp arī automātisko instrumentu apvienošana ar dotāciju instrumentiem, lai veicinātu ieguldījumus, kuri nepieciešami, lai sasniegtu stratēģiskos pētniecības un izstrādes mērķus;
94. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu līdz 2014. gadam darīt pieejamas apropriācijas, kas palīdzētu palielināt un izvērst privātos finanšu ieguldījumus, kas nepieciešami inovācijas sekmēšanai Eiropā;
95. iesaka mainīt EIB pilnvaras, lai ļautu tai piešķirt aizdevumus un kapitālu tirgus vajadzībām pietuvinātu, riskantu pētniecības un inovācijas projektu finansēšanai; ņemot to vērā, mudina Komisiju paplašināt EIB veiksmīgo riska dalīšanas finanšu mehānismu (*RSFF*):
 - palielinot garantijas riska koeficientu,
 - izvēršot pieejamās garantijas un piešķirot pētniecības, izstrādes un inovācijas darbībām paredzētus aizdevumus privāto uzņēmumiem vai valsts institūcijām ar augstāka finanšu riska profilu,
 - nodrošinot papildu EUR 500 miljonus 2011. gadā un palielinot pašreizējo finansējumu no EUR 1 miljarda līdz EUR 5 miljardiem pēc 2013. gada, un
 - dažādojot riska dalīšanas struktūru veidus, lai uzlabotu finansējuma pieejamību uzņēmumiem, jo īpaši MVU;
96. ierosina Eiropā izveidot inovācijas finansēšanas fondu, lai, riska dalīšanā piesaistot privātos resursus, stimulētu investīcijas inovatīvos MVU;
97. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu noteikt īpašas investīcijas, kuras paredzētas jaunizveidotiem inovatīviem uzņēmumiem;
98. aicina Komisiju nākamajās pamatprogrammās novirzīt lielāku daļu no tirgum pietuvinātās pētniecības, tostarp demonstrējumu, projektiem uz finansēšanu ar kredīta un pašu kapitāla instrumentiem, kas varētu piesaistīt vairāk privātā kapitāla, izmantojot, piemēram, Konkurētspējas un inovācijas pamatprogrammu, *RSFF* un EIF, un dot MVU

Eiropas mēroga piekļuvi minētajām iespējām; uzsver, ka nepieciešams likvidēt nepilnības, kas saistītas ar finansējuma pieejamību (pārrobežu) uzņēmumu darbības uzsākšanai;

99. uzsver, ka, izstrādājot finansēšanas instrumentus, ir labāk jāizprot ar uzņēmuma lielumu, attīstību, stadiju un darbības nozari saistītās īpatnības; prasa steidzami rīkoties, lai novērstu galvenos apgrūtinājumus inovācijai sākumposmos, uzlabojot finansiālā atbalsta pieejamību, tam izpaužoties kā sākuma kapitālam, mecenātu finansējumam un palielinātam kapitāla un kvazikapitāla finansējumam gan ES līmenī, gan arī reģionālajā un vietējā līmenī;
100. uzsver, ka Eiropas Savienībā vēl nebūt nav realizēts riska kapitāla attīstības potenciāls, jo pastāv atšķirīgi dalībvalstu noteikumi un nodokļu režīmi; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu līdz 2012. gadam nodrošināt, ka jebkurā dalībvalstī nodibināts riska kapitāla fonds var brīvi darboties un investēt visā Eiropas Savienībā, tādējādi izveidojot īstu ES vienoto riska kapitāla tirgu;
101. aicina turpināt pilnveidot instrumentus un mehānismus, kas paredzēti, lai uzlabotu MVU piekļuvi pētniecības un inovācijas pakalpojumiem (piemēram, „inovācijas kuponi”) un citiem uz zināšanām balstītas uzņēmējdarbības pakalpojumiem (modelēšana, risku novērtējums utt.), kuri mazajiem un vidējiem uzņēmumiem ir būtiski nepieciešami, lai nodarbotos ar inovāciju un ieviestu tirgū inovatīvus risinājumus;
102. vērš uzmanību uz priekšrocībām, tostarp ieguvumiem ecoefektivitātes jomā, ko uzņēmumiem var nodrošināt produktu un pakalpojumu sistēmas un uz funkcionalitāti orientēti uzņēmējdarbības modeļi, un aicina Komisiju izstrādāt stratēģiju šajā jomā;
103. aicina Komisiju un dalībvalstis atkārtoti izvērtēt visu inovācijas sistēmu, lai novērstu nevajadzīgus finansiālos un administratīvos šķēršļus, piemēram:
 - attiecībā uz universitāšu un PTO piekļuvi aizdevumiem un citiem finansēšanas instrumentiem,
 - izvērst tehnoloģiju pārneses pasākumus, pamatojoties uz intelektuālā īpašuma vērtības atzīšanu;
104. pauž nožēlu, ka inovāciju protokoli ir pakļauti garam birokrātiskam apstiprināšanas procesam, kas palēnina inovāciju, ierobežo ES tirgus konkurētspēju un aptur zinātnisko atziņu attīstību medicīnas nozarē, novilcinot tās labumu sniegšanu pacientiem;
105. uzsver to, cik svarīgi piešķirt prioritāti klīniskās izpētes direktīvas pārskatīšanai dialogā ar pētniekiem, lai nodrošinātu uzlabotu tiesisko regulējumu medicīnisku ražojumu izstrādei un salīdzinātu alternatīvus ārstēšanas veidus ar medicīniskiem ražojumiem klīniskajā izpētē (kā noteikts Padomes secinājumos par inovāciju un solidaritāti farmācijā, kurus pieņēma Briselē 2010. gada 6. decembrī);
106. uzsver, cik ļoti svarīgi ir izmantot jaunas zināšanas, lai radītu jaunus un labākus veidus, kā nepieļaut, atrast un ārstēt vēzi un kā veicināt ātrus mehānismus, lai padarītu šos atklājumus pieejamus pacientiem;

107. vērš uzmanību uz inovācijas elementa nozīmi zināšanu trijstūrī un norāda uz nepieciešamību izvērst inovācijas kultūru finanšu shēmā un turpmākajās shēmās pēc 2013. gada;
108. aicina dalībvalstis pašreizējā finanšu periodā ciešā sadarbībā ar reģioniem pēc iespējas lietderīgāk izmantot struktūrfondus pētniecībai, izstrādei un inovācijai (*R&D&I*), tiecoties risināt svarīgākos sabiedrības uzdevumus, panākot kohēziju inovācijās un pētniecībā un saskaņojot struktūrfondu prioritātes ar stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem; aicina Komisiju un dalībvalstis, veicinot pārdomātas un mērķtiecīgākas specializācijas stratēģijas, izvairīties no lielām izmaksām dublēšanās dēļ; uzskata, ka ir jāparedz stimuli reģioniem, lai veicinātu šo Eiropas specializācijas arhitektūru;
109. vērš uzmanību uz to, ka inovācijai ielānotie kohēzijas līdzekļi lielā mērā paliek neizlietoti nepiemērotu administratīvo prasību dēļ un arī tādēļ, ka šajos ierobežotā finansējuma apstākļos nav pieejams nepieciešamais līdzfinansējums; norāda, ka iepriekš minētais veicina ekonomisko šķelšanos starp dalībvalstīm, un tā ir viena no euro zonas pašreizējās krīzes pamatiezīmēm; prasa reformēt un racionalizēt struktūrfondus, padarot tos pieejamus iesaistīto ekonomikas dalībnieku, īpaši MVU, pārstrukturēšanai;
110. uzskata, ka kritēriju un standartu noteikšana ir sevi apliecinājusi kā spēcīgu inovācijas un noturīgas konkurētspējas virzītājspēku vairākās rūpniecības nozarēs; pievienojas Padomei, aicinot Komisiju izstrādāt priekšlikumus, lai, palielinot pārredzamību un vairāk iesaistot ieinteresētās personas, paātrinātu, vienkāršotu un modernizētu standartizācijas procedūras un samazinātu to izmaksas, tādā veidā sniedzot ātrāku Eiropas atbildi inovatīvām pasaules tirgus norisēm; aicina Komisiju nopietni apsvērt veiksmīgus inovatīvus mehānismus, piemēram, atvērto standartu ieviešanu, integrējot vērtību ķēdē visas ieinteresētās personas;
111. norāda, ka standartizācija, atvieglojot piekļuvi tirgiem un veicinot savietojamību, var sekmēt inovāciju un konkurētspēju; mudina Komisiju palielināt centienus veicināt Eiropas standartu (jo īpaši sociālajā un vides jomā) iekļaušanu turpmākajos brīvās tirdzniecības nolīgumos;
112. tādēļ uzsver, ka visās stratēģijās attiecībā uz Eiropas pielāgošanu pēckrīzes pasaulei ir jāņem vērā ilgtspējīga darba vietu radīšana;
113. mudina Komisiju ievērot Septītās pamatprogrammas īstenošanas starpposma novērtējumā (ko iesniedza ekspertu grupa) ietvertu ieteikumu, kas aicina apsvērt jaunu instrumentu moratoriju, līdz būs pienācīgi pilnveidoti un atbilstoši novērtēti patlaban pastāvošie instrumenti; tādēļ prasa rīkoties īpaši piesardzīgi, lai izvairītos no jucekļa, kas varētu iestāties, strauji palielinoties instrumentu daudzumam;
114. aicina Komisiju iesniegt Parlamentam ārējo novērtējumu par inovācijas instrumentiem, kas izveidoti saskaņā ar Septīto pamatprogrammu, piemēram, par tehnoloģiju platformām un Eiropas kopīgajām tehnoloģiju iniciatīvām (EKTI), un uzskata, ka šajā novērtējumā jāiekļauj pasākumi, uzaicinājumi iesniegt priekšlikumus, inovācijas projekti un iegūtie rezultāti (ja tādi ir) un jānorāda ekonomiskais ieguldījums no publiskajiem un privātajiem finanšu līdzekļiem;

115. ņemot vērā 2020. gadam izvirzīto mērķi, kas paredz, ka pētniecības un tehnoloģiju attīstības finansējumam jāsasniedz 3 % no IKP, un atzīstot, ka pētniecība un inovācija ir vienīgie drošie līdzekļi, kā panākt ES ekonomikas augšupeju, aicina Komisiju izskatīt iespēju izvirzīt dalībvalstīm saistošu pagaidu noteikumu, ka līdz 2015. gadam pētniecības un tehnoloģiju attīstības finansējumam jāatvēr ne mazāk par aptuveni 1 % no IKP;
116. vērš uzmanību uz to, ka inovācija ir būtiska ekonomikas attīstībai un ka Eiropas Savienībai ir jānodarbina aptuveni viens miljons papildu pētnieku, lai sasniegtu mērķi — pētniecības un izstrādes jomā izlietot 3 % no IKP, kā paredzēts stratēģijā „Eiropa 2020”; uzskata, ka šo mērķi var vieglāk sasniegt, ja būtiski palielina pētnieču skaitu, jo tikai 39 % valsts sektorā nodarbināto pētnieku un augstākās izglītības darbinieku ir sievietes, un viņu īpatsvars privātajā sektorā¹ strādājošo pētnieku vidū ir 19 %;
117. atbalsta mērķi līdz 2020. gadam palielināt pētnieku skaitu ES par vienu miljonu un norāda, ka šādi milzīgi ieguldījumi varētu ievērojami daudzkāršot ietekmi uz nodarbinātību, taču vienlaikus uzskata, ka mērķis ir ļoti vērienīgs un ka jāizvirza mērķi katrā dalībvalstī un jāparedz mērķtiecīgi pasākumi; norāda, ka uzdevumu veikšanai varētu nebūt pietiekami daudz līdzekļu valsts sektorā, tādējādi — lai gan ir nepieciešams palielināt pētniecības darbinieku posteņu skaitu augstākajās mācību iestādēs un valsts pētniecības institūtos, vairākumu jauno pētnieku vajadzētu nodarbināt privātajā sektorā; norāda, ka uzmanība ir vairāk jāpievērš pētnieku inovācijas spējām, viņu izglītības kvalitātei, darba dalīšanai pētniecības jomā Eiropā, pētniecības resursiem un pētījumu kvalitātei, nevis pētnieku skaitam;
118. atzinīgi vērtē Komisijas atbalstu inovācijai, kas ir atklāta un vērsta uz sadarbību un kas veicinās ilgtermiņa sociālekonomiskos ieguvumus; šajā sakarībā atbalsta Komisijas pausto apņemšanos izplatīt, pārnest un izmantot pētījumu rezultātus, tostarp sniedzot brīvu piekļuvi publikācijām un datiem, kas iegūti valsts finansētos pētījumos; mudina Komisiju rast nepieciešamos līdzekļus, lai sasniegtu šos mērķus, un uzsver, ka šajā jomā svarīga nozīme var būt „Europeana”;

Vienotais tirgus un intelektuālais īpašums

119. uzsver, ka ir steidzami jāpabeidz Eiropas vienotā tirgus izveide attiecībā uz visām precēm un pakalpojumiem, tostarp inovatīviem veselības produktiem, tādējādi 500 miljoniem patērētāju nodrošinot piekļuvi; atkārtoti uzsver, ka viena no lielajām Eiropas vienotā tirgus problēmām ir tiesiskā regulējuma un apstiprināšanas procedūru sadrumstalotība;
120. uzsver, ka dažās nozarēs, piemēram, veselības nozarē, pētniecības rezultāti ir pārtapuši inovācijā, kad vien zinātne radījusi tādu iespēju, un tādēļ uzskata, ka Komisijas pesimisms attiecībā uz inovāciju daudzos gadījumos ir nepamatots;
121. uzsver, ka pašreizējā licencēšanas prakse sekmē ES iekšējā tirgus fragmentāciju; norāda — lai gan ir panākts zināms progress, nav pievērsta pietiekama uzmanība patērētāju pieprasījumam pēc daudzteritoriju un daudzrepertuāru licencēm pārrobežu un

¹ Paziņojums presei ‘*She Figures 2009 – major findings and trends*’, Eiropas Komisija, 2009., <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=MEMO/09/519&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>.

tiešsaistes lietošanai;

122. atgādina, ka ES mērķis ir veicināt kultūras un radošo nozaru darbību gan tiešsaistes, gan bezsaistes vidē, un uzskata, ka mērķim ir jābūt Eiropas mēroga licenču plašai izmantošanai saskaņā ar tirgus un patērētāju pieprasījumu un ka tas nav panākams īsā laikposmā, tāpēc ir jāsāk vispusīgi izvērtēt, kādi tiesību akti ir nepieciešami, lai novērstu visus iespējamus šķēršļus efektīva ES iekšējā tirgus izveidei, tostarp teritorialitātes principu;
123. atzinīgi vērtē Komisijas iecerēto Savienības preču zīmju sistēmas pārskatīšanu un mudina Komisiju nodrošināt, ka tiek veikti attiecīgi pasākumi preču zīmju vienādas pakāpes aizsardzības nodrošināšanai gan tiešsaistes, gan bezsaistes vidē;
124. uzsver, ka spēcīga, stabila un pienācīgi īstenota intelektuālā īpašuma tiesību sistēma, kas veicina pārredzamību un novērš intelektuālā īpašuma tiesību tirgus sadrumstalotību, ir viens no galvenajiem pamatnosacījumiem inovācijai; atzinīgi vērtē Komisijas centienus novērst to, ka intelektuālā īpašuma tiesības radītu šķēršļus konkurencei un inovācijai; turklāt aicina Komisiju izstrādāt visaptverošu intelektuālā īpašuma stratēģiju, kas līdzsvaro izgudrotāju tiesības ar piekļuvi zināšanām un izgudrojumiem un to plašas izmantošanas veicināšanu, un, ja nepieciešams, iesniegt likumdošanas priekšlikumus;
125. mudina Komisiju veltīt īpašus centienus, lai nodrošinātu, ka MVU var efektīvi izmantot intelektuālā un rūpnieciskā īpašuma tiesības;
126. uzskata, ka Komisijai jāņem vērā īpašās problēmas, ar kurām saskaras MVU, kad tie vēlas panākt savu intelektuālā īpašuma tiesību atzīšanu saskaņā ar Mazās uzņēmējdarbības aktā noteikto principu „vispirms domāt par mazākajiem”, cita starpā piemērojot diskriminācijas aizlieguma principu attiecībā uz MVU;
127. uzskata, ka labi funkcionējoša intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanas sistēma palielina stimulus uzņēmumiem izstrādāt inovatīvus produktus un tādējādi uzlabo patērētājiem pieejamo preču un pakalpojumu piedāvājumu;
128. prasa ieviest vienotu, līdzsvarotu ES patentu; atzinīgi vērtē to, ka Padomē gūts plašs atbalsts ciešākas sadarbības procedūras uzsākšanai 2011. gadā attiecībā uz vienotā ES patenta ieviešanu;
129. norāda — lai veicinātu pāreju uz Kopienas ārējo tirdzniecību, ir jāpieņem vienotais Eiropas patents un Eiropas uzņēmuma statūti; uzsver vajadzību samazināt ES patenta un intelektuālā īpašuma tiesību izmaksas, ņemot vērā ES dalībvalstu ekonomiskās atšķirības, lai šīs izmaksas padarītu konkurētspējīgākas salīdzinājumā ar izmaksām ASV un Japānā;
130. prasa pabeigt Eiropas Pētniecības telpas izveidi — kas noteikta līgumā — līdz 2014. gadam, lai tādējādi dotu iespēju ES paturēt un piesaistīt labākos talantus, garantētu pētniekiem maksimālu pārvietošanās brīvību, veicinātu pētniecības un tehnoloģiju institūtu pārrobežu darbību un pētījumu rezultātu izplatīšanu, pārnesi un izmantošanu; uzsver, ka tādēļ sevišķi svarīgi būs attīstīt piemērotus finansēšanas mehānismus;
131. uzsver, ka jāsekmē politika, kas veicina pētnieku palikšanu ES dalībvalstīs, valsts

pētniecības institūtos radot pievilcīgus darba apstākļus;

- 132.uzskata, ka efektīva inovāciju un izaugsmes politika noteikti paredz ieguldījumus pētniecības programmās, kuras veicina mobilitāti un pētnieku apmaiņu starptautiskā līmenī un stiprina sadarbību starp zinātni un uzņēmējdarbību (Marijas Kirī vārdā nosauktie pasākumi);
- 133.uzsver, cik svarīgi ir gan Eiropas, gan valstu līmenī radīt labvēlīgus apstākļus un stimulus doktorantūras studiju veicināšanai, kā arī līdzdalībai inovatīvā pētniecībā, lai novērstu intelektuālā darbaspēka emigrāciju un sniegtu ES iespējas gūt ievērojamus labumus, stiprinot tās konkurētspēju ar progresīvas, inovatīvas pētniecības un studiju starpniecību;
- 134.prasa ātri pārskatīt tiesību aktus par Kopienas preču zīmi un šajā sakarībā veikt piemērotus pasākumus, lai preču zīmēm nodrošinātu vienādas pakāpes aizsardzību gan tiešsaistes, gan bezsaistes vidē;
- 135.atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu līdz 2011. gada beigām izveidot Eiropas patentu un licencēšanas zināšanu tirgu, tostarp atvieglot piekļuvi neizmantotam intelektuālajam īpašumam, cita starpā rosinot kopīgu patentu platformu un patentu kopfondu izveidi;
- 136.mudina Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumus, kas vajadzīgi pilnīgi funkcionējoša digitālā vienotā tirgus izveidei līdz 2015. gadam, jo tas ievērojami uzlabotu inovācijas pamatnosacījumus; uzsver, ka iniciatīvām ir jābūt vērienīgām, jo īpaši būtiskajās jomās, piemēram, attiecībā uz autortiesībām, elektronisko komerciju, tostarp patērētāju aizsardzības politiku elektroniskajā komercijā, kā arī valsts sektora informācijas izmantošanu;
- 137.aicina Komisiju un dalībvalstis inovācijas politikas centrā izvirzīt vienotā tirgus izveides pabeigšanu, tostarp pasākumus, ar kuriem sekmē vienoto digitālo tirgu, jo tas ļaus nodrošināt labākas cenas un augstāku kvalitāti patērētāju interesēs, atbalstīt inovatīvu produktu izstrādi, sekmēt Eiropas Savienībā darba vietu izveidi un radīt jaunas izaugsmes iespējas Eiropas Savienībai vadošajos tirgos;
- 138.norāda — tiecoties veidot vienotu inovāciju tirgu, ir nepieciešams vienoties par to, kādā veidā novērtējami īstermiņa un ilgtermiņa tiešie un netiešie ekonomiskie un sociālie ieguvumi;

Publiskais iepirkums

- 139.atgādina, ka publiskajam iepirkumam, kas sastāda 17 % no ES ikgadējā IKP, ir nozīmīga loma Eiropas vienotā tirgus izveidē un inovācijas veicināšanā;
- 140.mudina dalībvalstis, pievēršoties sabiedrībai svarīgu uzdevumu risināšanai, stratēģiski izmantot publisko iepirkumu, lai rosinātu inovāciju, un virzīt publiskā iepirkuma budžetu uz inovatīvu un ecoefektīvu produktu, procesu un pakalpojumu iegādi, ņemot vērā, ka lētākais piedāvājums ne vienmēr ir ekonomiski izdevīgākais; tādēļ aicina Komisiju:
- tās tiesību aktu priekšlikumos veicināt inovāciju sekmējošu publisko iepirkumu, tostarp pārskatot pirmskomerciālā iepirkuma iespējas,

- radīt iespējas izmantot ES struktūrfondu līdzfinansējumu kā stimulu reģionālām un vietējām publiskā sektora struktūrām,
- izdot paraugprakses vadlīnijas un izveidot apmācības programmas personām, kuras dalībvalstīs nodarbojas ar valsts līmeņa publisko iepirkumu, lai pilnveidotu šo personu iemaņas sarežģītu pirmskomerciālu un inovatīvu iepirkumu veikšanā;

141. uzstāj, ka inovācijai ir jābūt valsts politikas būtiskam elementam tādās jomās kā vide, ūdens resursi, enerģija, transports, telekomunikācijas, veselība un izglītība; uzsver, ka jāveicina inovācijas visaptveroša izplatīšana un izmantošana valsts sektorā, privātos uzņēmumos, īpaši MVU;
142. mudina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt valsts sektora centienus ieviest inovatīvas pieejas un iepilnināt termiņā uzsākt jauno pētniecības programmu par inovāciju valsts sektorā, piemēram, elektroniskās pārvaldes jomā, elektroniski organizētas veselības aprūpes un iepirkuma jomā, un izplatīt arī paraugpraksi valsts pārvaldē, ar ko samazinās birokrātiju un sekmēs politikas nostādnes, kurās galvenā uzmanība pievērsta iedzīvotāju interesēm; uzsver valsts sektora nozīmi, stiprinot sabiedrības uzticēšanos iekšējam digitālajam tirgum;
143. aicina Komisiju, dalībvalstis un vietējās un reģionālās varas iestādes veicināt elektroniskā iepirkuma kā neatņemamas ES inovācijas stratēģijas sastāvdaļas izmantošanu, jo īpaši pirmskomercializācijas posma publiskā iepirkuma izmantošanu, tostarp apvienoto un elektronisko iepirkumu, vienlaikus pievēršot pienācīgu uzmanību atbilstībai datu aizsardzības noteikumiem; jo īpaši aicina Komisiju saistībā ar publiskā iepirkuma tiesiskā regulējuma vispārējo pārskatīšanu precizēt un vienkāršot attiecīgos noteikumus un dot reālu iespēju līgumslēdzējām iestādēm pārredzamāk izmantot pirmskomercializācijas publisko iepirkumu; turklāt aicina Komisiju un dalībvalstis rosināt detalizētu un reālu sociālo, vides, taisnīgas tirdzniecības un inovācijas kritēriju pārredzamu iekļaušanu publiskajā iepirkumā, vienlaikus netraucējot MVU aktīvu darbību jaunu un inovatīvu risinājumu izstrādes procesā un ievērojot piemērojamās konkurences noteikumus;
144. norāda, ka inovatīviem MVU līdztekus citiem šķēršļiem ir problēmas iegūt finansējumu starptautiskām darbībām un starptautiskai tirdzniecības kredītu apdrošināšanai, un uzsver, ka saistībā ar pārskatīto Mazās uzņēmējdarbības aktu un gaidāmo paziņojumu par starptautisko tirdzniecības politiku un MVU ir jāievieš jauni atbalsta pasākumi mazajiem un vidējiem uzņēmumiem;
145. uzsver, ka ir nepieciešama starptautiska savstarpējība attiecībā uz piekļuvi publiskā iepirkuma tirgiem, tādējādi dodot iespēju ES uzņēmumiem konkurēt uz taisnīgiem noteikumiem starptautiskā mērogā;
146. uzstāj, ka sevišķa uzmanība ir jāpievērš netarifu barjerām, kurām sakarā ar tarifu pakāpenisku samazināšanu vai atcelšanu ir tendence kļūt par galveno šķērslī starptautiskajai tirdzniecībai; uzskata par nepamatotām visas barjeras, kas izriet no divpusējo un daudzpusējo tirdzniecības noteikumu nekonsekventas īstenošanas; no otras puses, uzskata par pamatotām visas barjeras, kas izriet no tiesiskām publisko iestāžu likumdošanas un administratīvām darbībām, kuru izcelsme nav saistīta ar tirdzniecības jomu, bet kurām ir neparedzēta ietekme uz tirdzniecību un kuru atcelšanai ir

nepieciešama sabiedriska apspriešana un apspriedes;

147. atzīst, ka tehnoloģiju nodošanai attīstības interesēs un saistībā ar TAM sasniegšanu ir jābūt svarīgam Eiropas tirdzniecības politikas aspektam, tomēr norāda, ka Komisijai ES augsto tehnoloģiju zinātniskās nodošana trešām valstīm būtu jāuzrauga, lai iegūtu labāku informāciju par inovāciju modeļiem un turpmāko attīstību un lai nepieļautu negodīgu konkurenci;

148. uzsver, ka mazie un vidējie uzņēmumi varētu īstenot svarīgas funkcijas, ja, izstrādājot publiskā iepirkuma noteikumus, tiktu paredzēta iespēja pielāgot prasības (tostarp prasības attiecībā uz kapitālu un uz līgumu vērtību) atbilstīgi iesaistītā uzņēmuma lielumam;

149. uzsver, cik nozīmīga ir ES un tās dalībvalstu zinātniskā sadarbība ar trešām valstīm; uzskata, ka ir jāgarantē ES uzņēmumiem labākas iespējas piedalīties trešo valstu pētniecības un izstrādes programmās;

150. uzsver, ka Eiropas Savienībai un dalībvalstīm ir jāaskaņo sava rīcība attiecībā uz zinātnes un tehnoloģiju nolīgumiem un pasākumiem, kuros iesaistītas trešās valstis; uzskata, ka ir jāizpēta, kāds potenciāls būtu starp ES un tās dalībvalstīm un trešām valstīm noslēgtiem pamatnolīgumiem;

Eiropas inovācijas partnerības (EIP)

151. atgādina 2010. gada 11. novembra rezolūciju par EIP, kurā:

- noteikts visaptverošs resursu inteliģences princips visās EIP, kas veicina resursu efektivitāti, gudru patēriņu un efektīvu ražošanu un pārvaldību visā piegādes ķēdē,
- atzinīgi vērtēts izmēģinājuma projekts par aktīvu un veselīgu novecošanos;

152. uzsver, ka EIP:

- nedrīkst pārsniegt nozīmīgāko sabiedrības uzdevumu ierobežoto skaitu un ka tās ir jāpielāgo šiem uzdevumiem,
- ir jārada ierosme, izmantojot vērienīgus, bet izpildāmus mērķus (kā savulaik „cilvēks uz Mēness”), tajos īpašu vērību pievēršot ietekmei, nepārprotamiem rezultātiem un izvirzot konkrētus uzdevumus,
- jārada sinerģijas un jāievēro *SMART* principi,
- jāsadala un jākoordinē starp vairāk nekā divām politikas jomām (ģenerāldirektorātiem) Komisijā,
- jāintegrē un labāk jākoordinē visi pašreizējie *R&D&I* instrumenti un iniciatīvas, tostarp Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūta (EIT) zināšanu un inovāciju kopienas, vienlaikus izvairoties no nevajadzīgas dublēšanās,
- jānodrošina, ka, izraugoties un attīstot turpmākās partnerības, kā arī definējot to pārvaldības modeļus, tiktu iesaistīti visi attiecīgie piegādes ķēdēs iesaistītie publiskā un privātā sektora partneri;

tādēļ prasa Eiropas Komisijai veicināt un atbalstīt citas pēc Eiropas inovācijas partnerību principa veidotas iniciatīvas;

153. atzinīgi vērtē mērķi, kas izvirzīts partnerību izmēģinājumu projektā iedzīvotāju aktīvas un

veselīgas novecošanas jomā un kas paredz līdz 2020. gadam par diviem gadiem pagarināt dzīves posmu, kurā cilvēkam ir laba veselība, un uzskata, ka visām inovācijas partnerībām ir jānosaka skaidri mērķi, jo, ja nebūs paredzēti inovatīvi pasākumi, tiem trūks vīzijas un motivācijas, un tāpēc ir grūtāk noteikt izmērāmus starpposma mērķus un daļējus mērķus;

154. atzinīgi vērtē Eiropas inovācijas partnerības, kuru mērķis ir palielināt un koordinēt ieguldījumus pētniecībā un izstrādē, kā arī labāk koordinēt publisko iepirkumu, lai paātrinātu inovāciju ieviešanu tirgū; tomēr uzsver, ka iepirkuma politika ir jāveido tā, lai nevis aizstātu privātos tirgus vai kropļotu konkurenci, bet lai radītu tiem sviras efektu, stimulējot inovāciju izplatīšanu, vienlaicīgi turot tirgus atvērtus jaunu virzienu apgūšanai;

155. aicina Komisiju, izstrādājot regulu par dažādajiem fondiem laikposmam no 2014.–2020. gadam, ņemt vērā ar priekšlikumiem, kā konkrēti veicināt Eiropas inovācijas partnerības;

156. aicina Komisiju katru gadu ziņot Parlamentam par visām EIP un divreiz gadā par pirmo izmēģinājumu projektu un prasa iesaistīt Eiropas Parlamentu visos EIP īstenošanas posmos;

157. aicina Komisiju izveidot inovācijas partnerību izejvielu jomā;

Reģions kā svarīgs partneris

158. uzsver, ka pilnvērtīga reģionālo un vietējo iestāžu iesaistīšanās ir ļoti svarīga, lai sasniegtu Inovācijas Savienības mērķus, jo tām ir svarīga loma, veidojot attiecības starp uzņēmumiem, izglītības iestādēm, valsts iestādēm un iedzīvotājiem četru elementu standartā, jo tās darbojas kā starpnieks starp šiem dažādajiem dalībniekiem, dalībvalstīm un ES; tādēļ aicina Komisiju ierosināt diskutējamus jautājumus un darbības principus tā, lai, pilnībā ievērojot subsidiaritātes principu, reģioni varētu piedalīties un palīdzēt rast vispiemērotākos risinājumus svarīgākajiem sabiedrības uzdevumiem, vienlaikus paturot prātā atšķirīgu reģionu īpašās vajadzības;

159. norāda uz 2009. gada Eiropas inovācijas darba grupas secinājumos pausto atzinumu par dažādās valstīs un reģionos vērojamo ekonomikas un finanšu krīzes nesamērīgo ietekmi, kuras dēļ konverģences mērķa sasniegšana ir apgrūtināta; pauž bažas, ka pašreizējie dalībvalstīm uzliktie budžeta līdzekļu ierobežojumi var izraisīt lielākus samazinājumus ieguldījumos zinātnes, tehnikas un inovācijas (*STI*) jomā, un tas savukārt, iespējams, atstās postošu ietekmi; piekrīt, ka iniciatīvā „Inovācijas Savienība” vajadzētu iesaistīt visas dalībvalstis un reģionus un ka ir svarīgi nedalīt tos pēc inovācijas līmeņa vairāk vai mazāk inovatīvās valstīs un reģionos;

160. aicina visus reģionus veikt ieguldījumus inovācijās un pielāgot savas inovācijas stratēģijas, lai palielinātu to efektivitāti, kā arī atjauninātu cilvēkkapitālu un palielinātu uzņēmumu spēju un vēlmi ieviest jauninājumus un spēt konkurēt starptautiskā līmenī;

161. norāda, ka lēmumu pieņēmējiem reģionālajā līmenī ir pilnībā jāapzinās ekonomiskās izaugsmes potenciāls, ko pētniecības un inovācijas darbības piedāvā visiem reģioniem, ņemot vērā, ka lielākā daļa jauninājumu rodas praktiskā saskarsmē (pieprasījuma vai lietotāja sekmētas inovācijas) un tos pārsvarā finansē no ERAF; tādēļ norāda, ka

gadījumā, ja inovācijas darbībām nav obligāti vai principiāli vajadzīgas augstākās izglītības iestādes, pat reģionos, kuros nav universitāšu un pētniecības centru, jābūt iespējai attīstīt pašiem savas inovācijas spējas un gūt maksimālu labumu no reģionāliem un vietējiem resursiem un līdzekļiem attiecībā uz inovācijas potenciālu;

162. norāda, ka inovācijas veicināšana reģionālā līmenī var palīdzēt mazināt reģionu atšķirības; tomēr mudina dažādos līmeņos (reģionālajā, valsts un ES) efektīvāk saskaņot centienus kā daļu no pētniecības un izstrādes pasākumu plānošanas Eiropas mērogā;
163. norāda, ka inovācijai — gan politikas veidošanā, gan uzņēmējdarbībā un pētniecības centru darbībā — ir būtiska nozīme ES teritoriālās kohēzijas plāna izstrādāšanā un ka pēc būtības tā var sniegt izšķirīgu ieguldījumu kohēzijas mērķu sasniegšanā un ar to saistīto šķēršļu pārvarēšanā apgabalos ar īpašām ģeogrāfiskām un demogrāfiskām iezīmēm;
164. vērš uzmanību uz kultūras daudzveidības devumu inovācijas jomā; šajā saistībā uzskata, ka inovācijas politikā jāpiešķir lielāka nozīme reģionu kultūras daudzveidības aizsardzības un veicināšanas pasākumiem;
165. uzsver reģionu izšķirīgo nozīmi tādu politikas jomu izstrādāšanā, kas veicina inovāciju valsts līmenī; tomēr norāda, ka daudzās dalībvalstīs ir nepietiekams reģionu un vietējais budžets un ka dalībvalstu budžeti, kas paredzēti inovācijai, ir niecīgi;
166. uzsver — lai sasniegtu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķi par gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi, ir pilnībā jāmobilizē ES reģionu inovācijas potenciāls, un norāda, ka nākotnes reģionālajā politikā šis uzdevums ir jānosaka par galveno prioritāti; uzskata, ka šādas prioritātes attiecas uz visiem reģionālās politikas mērķiem, un uzsver, ka Eiropas konkurētspēja ir jānodrošina ar pasaules standartiem; aicina iesaistīt ražotājus ekoinovāciju radīšanā, jo uzņēmējiem ir ļoti svarīga nozīme ekoinovāciju plašākā izplatībā reģionālajā līmenī; šajā saistībā norāda, ka uzņēmēju informēšanai, atklājot viņiem jaunas uzņēmējdarbības iespējas, būs izšķirīga nozīme, lai gūtu panākumus saistībā ar stratēģiju, kuras mērķis ir efektīva resursu izmantošana ekonomikā un ilgtspējīgu nozaru izveide;
167. uzsver, ka svarīgs ir to valstu inovatīvais potenciāls, kuras nav ES dalībvalstis, bet kuras sadarbojas ar ES Austrumu partnerības ietvaros, un prasa šīs valstis iekļaut iniciatīvā „Inovācijas Savienība”;
168. uzsver pilsētu lielo potenciālu pētniecības un inovāciju īstenošanā; uzskata, ka pārdomātāk veidota pilsētvides politika un „viedo” pilsētu iniciatīva energoefektivitātes jomā, pamatojoties uz tehnoloģiju progresu un ņemot vērā, ka pilsētās dzīvo 80 % Eiropas iedzīvotāju un sastopamas arī vislielākās sociālās atšķirības, veicinātu noturīgu ekonomikas izaugsmi;

Stratēģijas īstenošana

169. aicina Komisiju pārveidot pašreizējo stratēģijas dokumentu „Inovācijas Savienība” par rīcības plānu, kurā būtu noteikti konkrēti mērķi un izmērāmi, noteiktos termiņos īstenojami uzdevumi; aicina Komisiju pastāvīgi pārraudzīt panākto progresu, novērtējot šķēršļus un ierosinot mehānismu uzlabojumu veikšanai, un regulāri sniegt ziņojumus

Eiropas Parlamentam;

170. aicina Komisiju novērtēt Eiropas inovācijas politikas konkrētos instrumentus salīdzinājumā ar Eiropas galvenajiem ārējiem konkurentiem (ASV, Japānu, *BRIC* grupas valstīm — Brazīliju, Krieviju, Indiju un Ķīnu) un ziņot par to salīdzinošajiem rādītājiem virzībā uz inovāciju;

o

o o

171. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstīm.

PASKAIDROJUMS

Galvenās problēmas, ar ko saskaras sabiedrība

Spēku apvienošana kopējai lietai padara visas iesaistītās puses stiprākas. Spēku apvienošana inovāciju ieviešanai, lai tādā veidā atrisinātu kopējās problēmas Eiropā, nozīmē lielāku koncentrēšanos, ātrāku attīstību, efektivitāti, tostarp rentabilitāti un lielāku radošumu. Paredzēts, ka Inovācijas Savienība ne tikai sniegs atbildi uz kopējām problēmām, ar ko saskaras mūsu sabiedrības, bet vienlaikus arī palielinās Eiropas konkurētspēju un norādīs virzienus izejai no ekonomiskās krīzes. Kontinentā, kurš atkarīgs no importa, dalībvalstīm ir vienota sajūta, ka izejvielas un preces, kas nepieciešamas enerģijas ražošanai vai izmantošanai nozarē vai pārtikas ražošanā, ir jāizmanto saprātīgi un ilgtspējīgi. Sabiedrības novecošanās ir vēl viena problēma, ar ko saskaras gandrīz katra valsts ES. Ņemot vērā mērķi sniegt cilvēkiem vairākus veselīgas dzīves gadus un labāku aprūpi un zāles, vienlaikus kontrolējot izdevumus, kopēja pieeja var dot daudz ātrākus rezultātus. Eiropas ekonomikas ir kļuvušas tik ļoti cieši saistītas, ka kopēja pieeja ir nepieciešama ne tikai eiro stabilitātei — tas pats attiecas uz centieniem palielināt dalībvalstu konkurētspēju. Ir vajadzīga kopēja virzība ceļā uz taisnīgu un stabilu ekonomiku.

Cilvēku radošums — brīvība ieviest inovācijas

Cilvēki ir radoši, un viņiem pašiem ir jādod iespēja uzlabot viņu vidi, viņu sabiedrību. Saskaņā ar neseno pētījumu šī sociālā inovācija veido 75 % no tehnoloģiskās inovācijas panākumiem. Tādēļ iespējas došana darba ņēmējiem izteikt ierosinājumus darba procesu uzlabošanai ir nenovērtējama vērtība. Sabiedrības locekļi paši ir novatori, piemēram, kā lietojumprogrammas attīstītāji ārpuseiropas *iPhone*, bet viņu uzvedība un patēriņš arī virza inovāciju. Tādēļ ir svarīgi, ka cilvēkiem tiek sniegtas — un izmantotas — iespējas pašiem ietekmēt un kļūt par daļu no pārejas uz ilgtspējīgu sabiedrību, piemēram, uzlabojot mikroizmēra atjaunojamās enerģijas instrumentus. Izmaiņas uzvedībā, tostarp patēriņā, var pārliecinoši virzīt inovāciju.

Ko sabiedrībai jāgūst no inovācijas?

Orientēšanās uz inovāciju mērķis ir saglabāt augsta līmeņa labklājību Eiropā, finansējot ilgtspējīgas alternatīvas agrāk izmantotiem produktiem, procesiem un pakalpojumiem. Daudz ātrāki risinājumi, kas sniedz labāku aprūpi geriatriskām slimībām un slimībām no pārtības un veicina mobilitāti vecumdienās — tie ir daži piemēri labumam, ko sadarbība Eiropā, paredzams, sniegs sabiedrības locekļiem. Inovācijas partnerības izmēģinājprojekta „Aktīvas un veselīgas vecumdienas” mērķis ir nodrošināt divus papildus veselīgas dzīves gadus ikvienam Eiropā līdz 2020. gadam.

Koncentrēšanās

Skaidras izvēles un rosinoši mērķi ir būtiski, lai veicinātu inovāciju. Koncentrēšanās un saskaņotība ir līdzekļi politikā. Ja inovācijai ir jārada risinājumi tik daudzām problēmām, ir jāformulē spēcīga politika, kas veicina radošumu, ko savukārt īsā laikā var pārvērst produktos, pakalpojumos, procesos vai darbībās.

Kas ir inovācija un ko var darīt labāk?

Vēl nesen inovācija tika minēta kopā ar pētniecību, un uzskatīja, ka tikai augstās tehnoloģijas produkti iemieso inovāciju. Inovācija ir daudz plašāka un tiek pausta, veiksmīgi pārvēršot ideju produktā, procesā, pakalpojumā vai darbībā. Pētniecība patiešām ir ļoti svarīgs inovācijas avots, bet inovācija rodas arī no citiem avotiem. Piemēram, pēkšņi rodas spoža ideja, ko var tieši pārvērst produktā, procesā, pakalpojumā vai darbībā (*Facebook* varētu būt piemērs).

Lai idejas varētu viegli sasniegt tirgu vai realizēt, ir nepieciešams turpmāk minētais:

1. labāka piekļuve kredītiem un finansiālajam atbalstam,
2. vairāk valsts un privātu partneru ieguldījums *R&D&I* Eiropas un valsts līmenī,
3. skaidri noteikumi, kuros ietvertas ilgtermiņa perspektīvas,
4. vienkāršas procedūras attiecībā uz piekļuvi Eiropas un valsts atbalsta programmām samazina birokrātiju,
 - „vienas pieturas aģentūra” Eiropas atbalsta programmām, kas pārvar pieteikšanās procedūras barjeras attiecībā uz uzņēmumiem (īpaši MVU), pētniecības institūtiem, universitātēm un arī reģionālām un vietējām varas iestādēm. Vienas pieturas aģentūra raugās ne tikai uz pieteikumiem finansējumam, bet arī meklē piemērotus partnerus vai tīklus sadarbībai,
 - iespēju robežās apvienojot atbalsta programmas. Daudzas programmas pārklājas. Fondu sadrumstalotība parasti arī nozīmē uzmanības sadrumstalotību,
 - mazāk uzstājības uz pārraudzību saistībā pieteikumiem finansējuma saņemšanai; vairāk kompetences piešķirot finansējumu un lielāka uzticība pēc notikuma,
5. efektīva sadarbība starp ES, valsts, reģionālajām un vietējām varas iestādēm, pētniecības institūtiem, universitātēm, uzņēmumiem un, ne mazāk svarīgi — valsti,
6. kvantitatīvu prasmju veicināšana izglītībā (zinātnes priekšmeti), lielāka uzmanība uz uzņēmējdarbības studijām, vairāk apmaiņu starp akadēmiskām jomām un labāka sadarbība starp izglītības un pētniecības iestādēm un nozari,
7. lēts un vienkāršs Eiropas patents, praktiski realizējami noteikumi, lai aizsargātu intelektuālo īpašumu, un Eiropas sistēma nelietotu patentu apmaiņai,
8. īsts Eiropas vienotais tirgus, kas inovācijām dod iespēju gūt labākus panākumus, pateicoties piekļuvei tirgum, ko veido 500 miljoni cilvēku. Pašreiz dažas inovācijas nespēj šķērsot robežas sarežģītu atļauju piešķiršanas procedūru dēļ un atšķirībām citās dalībvalstu noteikumos. „Iekšējais tirgus” būtu jāsaprot arī kā norāde uz tirgiem, ko vēl nesen lielākoties apkalpoja valsts, kā gadījumā ar inovatīviem veselības produktiem, kas ir ideāls atbalsts veselīgai un aktīvai novecošanai,
9. elastīga publiskā iepirkuma politika (ilgtspējīgai) inovācijai. Ir jārisina problēmas, kas saistītas ar unikāliem sniedzējiem un intelektuālā īpašuma tiesību aktu publikāciju, tai skaitā pirmskomerciālā posmā.

Eiropas politika

Eiropas politikai būtu vairāk jākoncentrējas īpaši uz tādu mērķu formulēšanu un sasniegšanu, kas attiecas uz galvenajām problēmām, ar ko saskaras sabiedrība. Pašreiz politika, kas pielāgota inovācijas palielināšanai, joprojām ir pārāk sadrumstalota un galvenokārt saistīta ar pētniecību. Pētniecībai būtu jāturpina saņemt šo uzmanību, un jāsasniedz mērķis par 3 % IKP pētniecībai. Bet arī citus procesus, kas vērsti uz inovāciju (tostarp sociālu inovāciju), vajadzētu atbalstīt citās politikas jomās. Politikā ir jāpieņem vienota un koncentrēta pieeja inovācijai.

Eiropas inovācijas partnerības

Komisija ierosina izveidot inovācijas partnerības, lai daudz ātrāk risinātu galvenās problēmas, ar kurām saskaras sabiedrība. Ideja ir, ka šīm partnerībām vajadzētu vispirms izmantot sinerģijas starp esošajām inovācijas norisēm un jāatrisina problēmas, kas traucē daudz ātrākai inovācijas attīstībai. Šīm partnerībām ir jāievēro *SMART* princips, jābūt konkrētām, mērāmām, sasniedzamām, reālistiskām un ar noteiktu termiņu. Lai novērstu sadrumstalotību, tām ir jārisina trīs galvenās problēmas, ar ko saskaras sabiedrība.

17.3.2011

STARPTAUTISKĀS TIRDZniecības KOMITEJAS ATZINUMS

Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejai

par Inovācijas Savienību — pārveidojot Eiropu pēckrīzes pasaulei
(2010/2245(INI))

Atzinumu sagatavoja: Inese Vaidere

IEROSINĀJUMI

Starptautiskās tirdzniecības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. norāda, ka internacionalizācija un inovācija ir būtiski faktori ārējas konkurētspējas un izaugsmes veicināšanā un tiem ir svarīga nozīme stratēģijas „ES 2020” mērķu sasniegšanā;
2. uzsver klimata un energoefektīvu un atjaunojamās enerģijas tehnoloģiju nozīmību pārejā uz ilgtspējīgu globālo ekonomiku; uzsver ES vadošo pozīciju daudzās būtiskās klimatam draudzīgas un resursus taupošas rūpnieciskās ražošanas nozarēs; aicina Komisiju noteikt internacionalizācijas un inovācijas stratēģijas šajās nozarēs;
3. uzsver vajadzību pārveidot ES tirdzniecības un inovāciju politiku, lai tā tiešām veicinātu darba vietu radīšanu, nabadzības izskaušanu un ilgtspējīgu attīstību visā pasaulē; pauž stingru pārliecību, ka noteikti ir nepieciešama saskaņotība starp ES politikas iekšējiem un ārējiem aspektiem un ka jaunas tirdzniecības politikas veidošanai jānotiek saskaņoti ar spēcīgu rūpniecības un inovāciju politiku, kura rada jaunas darba vietas, lai nodrošinātu ekonomisko izaugsmi un tādējādi atkal radītu vairāk un labākas darba vietas;
4. uzskata, ka, lai izveidotu konkurētspējīgu tirdzniecības politiku, ir būtiski līdz 2020. gadam sasniegt mērķi 3 % no ES IKP investēt pētniecības un izstrādes darbībās;
5. norāda, ka standartizācija, atvieglojot piekļuvi tirgiem un veicinot savietojamību, var sekmēt inovāciju un konkurētspēju; mudina Komisiju palielināt centienus veicināt Eiropas

standartu (jo īpaši sociālajā un vides jomā) iekļaušanu turpmākajos brīvās tirdzniecības nolīgumos;

6. tādēļ uzsver, ka visās stratēģijās attiecībā uz Eiropas pielāgošanu pēckrīzes pasaulei ir jāņem vērā ilgtspējīga darba vietu radīšana;
7. uzskata, ka ES inovāciju politikā īpaši jāpievēršas tam, lai atbalstītu jaunizveidotus uzņēmumus un apjomradītus ietaupījumus ekoloģiskā, energoefektīvā un zema oglekļa emisijas līmeņa ražošanā un tehnoloģijās, aizsargātu izmaksu ziņā pieejamas intelektuālā īpašuma tiesības, uzlabotu MVU piekļuvi finansējumam, ļautu MVU izvērst starptautisku darbību, liberalizētu aizsargātos tirgus, stabilizētu valūtas kursus, stiprinātu ES uzņēmumu juridisko aizsardzību ārvalstīs un apkarotu negodīgu konkurenci, pirātismu un preču viltošanu;
8. uzskata, ka efektīva inovāciju un izaugsmes politika noteikti paredz ieguldījumus pētniecības programmās, kuras veicina mobilitāti un pētnieku apmaiņu starptautiskā līmenī un stiprina sadarbību starp zinātni un uzņēmējdarbību (Marijas Kirī pasākumi);
9. norāda, ka sociālās problēmas joprojām ir Inovācijas Savienības svarīgi aspekti; uzsver, ka tās galvenajam mērķim ir jābūt ES ilgtermiņa attīstībai un konkurētspējai;
10. norāda, ka ir jāizvairās no inovāciju prioritāšu noteikšanas ierobežotās jomās, lai tādējādi nezaudētu vērtīgu inovatīvo potenciālu ilgtermiņā;
11. uzskata, ka ES publiskā iepirkuma tirgi ir svarīgs faktors, lai plašā mērogā ieviestu jaunus ekoloģiskus produktus un pakalpojumus; pauž nožēlu, ka mūsu starptautiskie partneri nav atvēruši savus iekšējos publiskā iepirkuma tirgus ES uzņēmumiem tādā pašā veidā, kā ES iekšējais tirgus ir ticis atvērts trešo valstu uzņēmumiem;
12. uzstāj, ka sevišķa uzmanība ir jāpievērš netarifu barjerām, kurām sakarā ar tarifu pakāpenisku samazināšanu vai atcelšanu ir tendence kļūt par galveno šķērslī starptautiskajai tirdzniecībai; uzskata par nepamatotām visas barjeras, kas izriet no divpusējo un daudzpusējo tirdzniecības noteikumu nekonsekventas īstenošanas; no otras puses, uzskata par pamatotām visas barjeras, kas izriet no tiesiskām publisko iestāžu likumdošanas un administratīvām darbībām, kuru izcelsme nav saistīta ar tirdzniecības jomu, bet kurām ir neparedzēta ietekme uz tirdzniecību un kuru atcelšanai ir nepieciešama sabiedriska apspriešana un apspriedes;
13. mudina vienkāršot MVU inovāciju un darbības uzsākšanas politiku; atbalsta inovācijas partnerību veicināšanai paredzēta Eiropas dienesta izveidi; uzskata, ka inovāciju veicināšanai ļoti nozīmīgs ir politiskais un palielināts finansiālais atbalsts, it īpaši tādu MVU tīklu veidošanas pasākumiem, kuri ir iesaistīti pētniecībā un izstrādē, tirdzniecībā un internacionalizācijā nozaru puduros;
14. norāda, ka, lai veicinātu pāreju uz Kopienas ārējo tirdzniecību, ir jāpieņem vienotais Eiropas patents un Eiropas uzņēmuma statūti; uzsver vajadzību samazināt ES patenta un intelektuālā īpašuma tiesību izmaksas, ņemot vērā ES dalībvalstu ekonomiskās atšķirības, lai šīs izmaksas padarītu konkurētspējīgākas salīdzinājumā ar izmaksām ASV un Japānā;

15. atzīst, ka tehnoloģiju nodošanai attīstības interesēs un saistībā ar TAM sasniegšanu ir jābūt svarīgam Eiropas tirdzniecības politikas aspektam, tomēr norāda, ka Komisijai ES augsto tehnoloģiju zinātnības nodošana trešām valstīm būtu jāuzrauga, lai iegūtu labāku informāciju par inovāciju modeļiem un turpmāko attīstību un lai nepieļautu negodīgu konkurenci;
16. atzīst, ka cīņai pret klimata pārmaiņām un energoefektivitātes un rūpnieciskās ražošanas dematerializācijas veicināšanai ir nepieciešama aktīva jauno tehnoloģiju globālas izplatīšanas politika.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	16.3.2011
Galīgais balsojums	+: 23 -: 0 0: 4
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	William (The Earl of) Dartmouth, Laima Liucija Andriekienė, Kader Arif, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Christofer Fjellner, Metin Kazak, Bernd Lange, David Martin, Emilio Menéndez del Valle, Vital Moreira, Cristiana Muscardini, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Niccolò Rinaldi, Tokia Saïfi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Gianluca Susta, Keith Taylor, Iuliu Winkler, Pablo Zalba Bidegain, Paweł Zalewski
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Catherine Bearder, George Sabin Cutaș, Syed Kamall, Elisabeth Köstinger, Miloslav Ransdorf, Michael Theurer, Inese Vaidere, Jarosław Leszek Wałęsa

18.3.2011

NODARBINĀTĪBAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAS ATZINUMS

Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejai

par Inovācijas Savienību — pārveidojot Eiropu pēckrīzes pasaulei
(2010/2245(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Sari Essayah*

IEROSINĀJUMI

Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzskata, ka ir nepieciešams palielināt izpratni par uzdevumiem, kas jārisina sabiedrībai, un ka inovāciju atbalsta politiku vajadzētu pārorientēt un izmantot tādu uzdevumu risināšanai, kas saistīti, piemēram, ar klimata pārmaiņām, resursu izmantošanas lietderību un energoefektivitāti, veselību un demogrāfiskām izmaiņām; uzsver, ka ir svarīgi sasniegt sinerģiju starp inovatīvu nodarbinātības politiku un to prasmju attīstību, kas vajadzīgas inovācijas jomā jaunu prasmju veidošanai un darbavietu radīšanai ilgtspējīgā ekonomikā, lai novērstu problēmas un risinātu sabiedrībai būtiskus uzdevumus un aktuālas problēmas veselības un sociālajā jomā, piemēram, nabadzību un sociālo atstumtību; iesaka izmantot vairāku dalībvalstu pieredzi, kuras spējušas īsā laikā uzsākt inovatīvas partnerattiecības, piemēram, Eiropas inovācijas partnerattiecību izmēģinājumu projektā iedzīvotāju aktīvas un veselīgas novecošanas jomā;
2. uzskata, ka inovācija var ievērojami veicināt sociālo kohēziju, uzlabojot sniegto pakalpojumu kvalitāti, un ka tāpēc ir jāizveido īpašas profesionālās apmācības programmas;
3. atzinīgi vērtē mērķi, kas izvirzīts partnerattiecību izmēģinājuma projektā iedzīvotāju aktīvas un veselīgas novecošanas jomā un kas paredz līdz 2020. gadam par diviem gadiem pagarināt dzīves posmu, kurā cilvēkam ir laba veselība, un uzskata, ka visām inovācijas partnerattiecībām ir jānosaka skaidri mērķi, jo, ja nebūs paredzēti inovatīvi pasākumi, tiem trūks vīzijas un motivācijas, un tāpēc ir grūtāk noteikt izmērāmus starpposma mērķus un daļējus mērķus;

4. uzsver pētniecības nozīmi medicīnas nozarē, kas veicinās izaugsmi un nodrošinās novecojošās sabiedrības labklājību, ja šajā nozarē tiks ieviesti inovatīvi lietojumi; atbalsta ciešu sadarbību starp universitāšu zinātniskās pētniecības nodaļām un ražotājiem, kas darbojas medicīnas nozarē, lai radītu produktus un pakalpojumus, kuri būs ļoti nepieciešami ES iedzīvotājiem nākamajā desmitgadē;
5. vērš uzmanību uz to, ka inovācija ir būtiska ekonomikas attīstībai un ka Eiropas Savienībai ir jānodarbina aptuveni viens miljons papildu pētnieku, lai sasniegtu mērķi — pētniecības un izstrādes jomā izlietot 3 % no IKP, kā paredzēts stratēģijā „Eiropa 2020”; uzskata, ka šo mērķi var vieglāk sasniegt, ja būtiski palielina pētnieču skaitu, jo tikai 39 % valsts sektorā nodarbināto pētnieku un augstākās izglītības darbinieku ir sievietes, un viņu īpatsvars privātajā sektorā¹ strādājošo pētnieku vidū ir 19 %;
6. uzsver, cik svarīgi visās inovatīvās darbībās izmantot informācijas un komunikācijas tehnoloģijas (IKT) un nodrošināt apmācības un mūžizglītības pieejamību, lai IKT potenciālu varētu pilnībā izmantot arī mazaizsargātas iedzīvotāju grupas; iesaka veicināt IKT plašu lietošanu, šajā jomā sekmējot pētniecību un izstrādi, atbalstot atklātā pirmkoda programmatūru, izstrādājot lietotāju vajadzībām piemērotu inovācijas politiku un tādējādi uzlabojot iedzīvotāju un MVU līdzdalību lietojumprogrammu un jaunu pakalpojumu izstrādē; norāda, ka atbalsts tiem uzņēmumiem, kas veido saturu, izmantojot IKT, arī palīdzēs radīt un saglabāt darbavietas un konkurētspēju;
7. uzsver, ka investīciju apjomam pētniecībā un izstrādē ir tendence samazināties ekonomikas krīzes laikā, lai gan ir pierādījies, ka tie uzņēmumi un dalībvalstis, kuri šajos periodos iegulda visvairāk, ir tie, kuri gūst salīdzinoši lielākas tirgus priekšrocības;
8. uzsver, ka ir svarīgi atbalstīt inovatīvu uzņēmumu izveidi un attīstību un publisko un privāto finanšu līdzekļu apvienošanu, ko papildina riska kapitāla mehānismi un tehniskā palīdzība projektu īstenošanā;
9. uzsver, ka vairākumu inovāciju veicinošu iniciatīvu ir ierosinājuši uzņēmējdarbības nozares pārstāvji, un ka tāpēc ir būtiska ciešāka sadarbība ar universitātēm un pētniecības centriem;
10. ierosina visus pilsoņus iesaistīt inovācijā un dot viņiem iespējas ieviest jauninājumus, attīstot uzņēmējdarbības garu; atbalsta Komisijas priekšlikumu par Eiropas sociālās inovācijas izmēģinājuma projektu un tās ierosinājumu, ka inovācijai sociālajā jomā vajadzētu būt Eiropas Sociālā fonda (ESF) programmu galvenajai prioritātei; uzskata, ka inovācijas politika ir jāuzlūko plašāk — nevis tikai kā tehniska inovācija, bet vēl vairāk nekā līdz šim — kā inovācija sociālajā un pakalpojumu jomā, ar ko palīdz labāk organizēt sadarbību starp iedzīvotājiem un atbalsta gan tiešo pakalpojumu sniegšanu, gan rūpniecisku ražošanu, un ar jaunu pakalpojumu starpniecību ir jāpanāk labāka darba organizācija un konkurētspējas priekšrocības; prasa, lai ESF noteiktu par prioritāti nepieciešamību ieguldīt prasmēs, nodarbinātībā, apmācībā un pārkvalifikācijas

¹ Paziņojums presei ‘*She Figures 2009 – major findings and trends*’, Eiropas Komisija, 2009, <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=MEMO/09/519&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>.

pasākumos, lai radītu jaunas un labākas darbavietas ilgtspējīgākā ekonomikā, ņemot vērā energoefektivitāti un resursu lietderīgu izmantošanu;

11. aicina Komisiju ciešāk sadarboties ar dalībvalstīm, lai izstrādātu vidēja termiņa un ilgtermiņa prognozes par darba tirgū pieprasītajām prasmēm, un veicināt augstskolu un uzņēmējdarbības nozares partnerību, lai sekmētu jauniešu iekļaušanos darba tirgū, vienlaicīgi veicinot uz inovatīvām zināšanām balstītu sabiedrību un lietišķo pētījumu attīstību un uzlabojot izglītības iestāžu absolventu izredzes darba tirgū;
12. norāda — lai gan palielinās sieviešu līdzdalība pētniecībā un tehnoloģiju jomā, jaunākie Komisijas rīcībā esošie dati liecina, ka tikai 19 % vadošo akadēmisko amatu ieņem sievietes, kaut gan augstskolu studentu skaitā vairāk nekā puse ir sievietes¹;
13. norāda — krīzes laikos ir svarīgi piesaistīt jauniešus jaunajām pieejamajām darbavietām un nodrošināt, lai kvalifikācijas programmas veicinātu darba tirgus pieejamību jauniešiem un viņi varētu vislabāk izmantot nodarbinātības potenciālu, jo tā varētu gan cīnīties pret augstu bezdarba līmeni par 25 gadiem jaunāku iedzīvotāju vidū, gan izmantot jaunās paaudzes prasmes jauno tehnoloģiju lietošanā;
14. prasa veltīt centienus, lai pārvarētu prasmju trūkumu zinātnes, tehnoloģiju, tehnikas un matemātikas jomā; uzsver, cik nozīmīgi ir paaugstināt mācību kvalitāti, uzlabot mūžizglītības un profesionālās apmācības pieejamību, veicināt darbinieku pastāvīgu apmācību, un to, ka pasākumi piekļuves nodrošināšanai šādai apmācībai jāorganizē tā, lai tie būtu integrējoši un nebūtu diskriminējoši sievietēm; taču uzskata, ka šiem pasākumiem pirmām kārtām vajadzētu būt paredzētiem darba ņēmējiem, kuri pilda mazāk kvalificēta darba pienākumus nekā iepriekš, kuriem draud darba zaudējums jaunu tehnoloģiju ieviešanas dēļ, kā arī tiem, kuri tiek atlaisti, jo viņiem trūkst pārstrukturēšanas un pārveides procesā pieprasīto prasmju; atgādina arī, ka pilnīgāk jāizstrādā visas apmācības darbības visos apmācības līmeņos, lai sekmētu radošumu un spējas inovācijas un uzņēmējdarbības jomā;
15. uzsver nozīmīgumu, kāds ir mūžizglītības līmeņa paaugstināšanai un visiem paredzētu apmācības pasākumu izstrādei, lai veicinātu ekoinovāciju un uzņēmējdarbību un lai nodrošinātu, ka darbaspēks var pielāgot savas prasmes darba tirgus vajadzībām ilgtspējīgākā ekonomikā, kuras pamatā ir uz kompetenci balstītas apmācības pieeja; aicina dalībvalstis, darba devējus un darba ņēmējus atzīt prasmju pārvaldību, apmācību un mūžizglītību inovācijas spēju attīstībā par kopīgu pienākumu, kā tas ir atzīts sociālo partneru 2002. gada vispārējās vienošanās dokumentā par mūžizglītību;
16. uzsver, cik svarīgi ir vienkāršot noteikumus un procedūras attiecībā uz piekļuvi Eiropas pētniecības programmām;
17. uzsver, cik svarīgi ir gan Eiropas, gan valstu līmenī radīt labvēlīgus apstākļus un stimulus doktorantūras studiju veicināšanai, kā arī līdzdalībai inovatīvā pētniecībā, lai novērstu

¹ Paziņojums presei '*She Figures 2009 – major findings and trends*', Eiropas Komisija, 2009, <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=MEMO/09/519&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>.

intelektuālā darbaspēka emigrāciju un sniegtu ES iespējas gūt ievērojamus labumus, stiprinot tās konkurētspēju ar progresīvas, inovatīvas pētniecības un studiju starpniecību;

18. uzsver, cik svarīgi ir gan vispārējā izglītībā, gan mūžizglītībā integrēt inovāciju, lai veidotu darbaspēku, kas ir spējīgs atsaukties uz tādas ilgtspējīgas un inovatīvas sociālās tirgus ekonomikas vajadzībām, kura piedāvās jaunas, kvalitatīvas un stabilas darbavietas;
19. uzskata, ka steidzami jāveido efektīva Eiropas pētījumu telpa, kurā sadarbība pirmām kārtām balstītos uz dalībvalstu brīvprātīgu sadarbību; norāda, ka būtu jānovērš šķēršļi pētniecības darbinieku mobilitātei, kā arī jārada progresīva Eiropas pētniecības infrastruktūra; lai optimāli izmantotu jauno dalībvalstu potenciālu, prasa īpašu uzmanību pievērst to pētniekiem;
20. atbalsta mērķi līdz 2020. gadam palielināt pētnieku skaitu ES par vienu miljonu un norāda, ka šādi milzīgi ieguldījumi varētu ievērojami daudz kāršot ietekmi uz nodarbinātību, taču vienlaikus uzskata, ka mērķis ir ļoti vērienīgs un ka jāizvirza mērķi katrā dalībvalstī un jāparedz mērķtiecīgi pasākumi; norāda, ka uzdevumu veikšanai varētu nebūt pietiekami daudz līdzekļu valsts sektorā, tādējādi — lai gan ir nepieciešams palielināt pētniecības darbinieku posteņu skaitu augstākajās mācību iestādēs un valsts pētniecības institūtos, vairākumu jauno pētnieku vajadzētu nodarbināt privātajā sektorā; norāda, ka uzmanība ir vairāk jāpievērš pētnieku inovācijas spējām, viņu izglītības kvalitātei, darba dalīšanai pētniecības jomā Eiropā, pētniecības resursiem un pētījumu kvalitātei, nevis pētnieku skaitam;
21. norāda, ka, ņemot vērā augstāko mācību iestāžu studentu skaita nepietiekamību zinātnes un tehnikas jomā, ir jāveic pasākumi, lai nepieļautu, ka studenti pārtrauc mācības vai ka viņiem ir ierobežotas iespējas izvēlēties mācību iestādi finansiālu iemeslu dēļ, un tāpēc arī turpmāk ir nepieciešams sekmēt piekļuvi banku aizdevumiem, kurus daļēji var finansēt dalībvalstis;
22. prasa izveidot īpašu ES iniciatīvu, lai piesaistītu meitenes tā dēvētajām MIDT profesijām (matemātikas, informātikas, dabas zinātņu un tehnoloģiju jomā) un cīnītos pret stereotipiem, kas joprojām ir plaši izplatīti attiecībā uz šīm profesijām; uzsver, ka plašsaziņas līdzekļi un izglītība ir nozīmīgi instrumenti cīņā pret minētajiem stereotipiem;
23. uzsver, ka jāsekmē politika, kas veicina pētnieku palikšanu ES dalībvalstīs, valsts pētniecības institūtos radot pievilcīgus darba apstākļus;
24. uzsver, ka ir svarīgi novērst birokrātiju un šķēršļus attiecībā uz pētnieku mobilitāti, lai nodrošinātu, ka pētnieki var pārņemt no citām novatoriskām valstīm idejas, jaunus risinājumus un tehnoloģijas un piedāvāt tās Eiropas Savienībā;
25. ierosina, ka inovāciju vajadzētu sekmēt ar valsts sektora kopīgu pārrobežu projektu starpniecību, likvidējot leģislatīvos šķēršļus saistībā ar inovāciju veicinošu projektu publisko iepirkumu, cenšoties noteikt obligāto mērķi panākt attiecīgu to projektu īpatsvaru publiskajā iepirkumā, ar kuriem sekmē inovāciju, aktīvāk nekā līdz šim koordinējot ES, dalībvalstu un reģionālo publisko finansējumu un samazinot ar to saistīto birokrātijas slogu, tādējādi jo īpaši sekmējot MVU līdzdalību, palielinot publisko datu izmantošanu, uzlabojot piekļuvi pētniecības rezultātiem un atvieglot to izmantošanu, kā arī ar tādiem

pasākumiem, kas veicina riska kapitāla ieguldījumus uzņēmumos ar izaugsmes potenciālu;

26. uzskata, ka pētījumu rezultātus Eiropas Savienībā komerciāli izmanto nepietiekami vai pārāk lēni, un iesaka izveidot uzņēmējdarbības inkubatorus, kuri, aktīvi meklējot inovācijas, veido saiknes ar augstskolām un pētniecības iestādēm un kuru uzdevums ir rosināt pētījumu rezultātu komerciālu izmantošanu, piemēram, aktivizējot uzņēmumu sadarbību vai palīdzot atrast uzņēmējdarbības mecenātus vai sākuma kapitālu jaunu uzņēmumu izveidei;
27. uzskata — lai stimulētu pieprasījumu, ir jāveicina inovācija, izveidojot jaunas tirgus iespējas;
28. atzīst, ka to pētniecības projektu mērķim, kuriem tiek pieprasīts finansējums, vajadzētu būt būtisku rezultātu sasniegšanai un ka inovācijas darba ražīguma aprēķināšanā būtu jāizmanto piemēroti kontroles rādītāji;
29. uzsver — lai iniciatīvai „Inovācijas Savienība” būtu pārliecinošas sekmes, ir jāpieņem integrēta pieeja politikas virzienu definēšanai un ar pētniecību un inovāciju saistītu instrumentu noteikšanai, lai īstenotu ciešu koordināciju starp iestādēm, kā arī pilnībā un tieši iesaistītu visas ieinteresētās personas izvēles veikšanā un lēmumu pieņemšanas procesos.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	16.3.2011
Galīgais balsojums	+: 45 -: 0 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Regina Bastos, Edit Bauer, Jean-Luc Bennahmias, Pervenche Berès, Mara Bizzotto, Philippe Boulland, David Casa, Alejandro Cercas, Marije Cornelissen, Frédéric Daerden, Karima Delli, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Ilda Figueiredo, Thomas Händel, Roger Helmer, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Liisa Jaakonsaari, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Ádám Kósa, Patrick Le Hyaric, Veronica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Öry, Rovana Plumb, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Sven Giegold, Antigoni Papadopoulou, Evelyn Regner
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Fiona Hall, Diana Wallis, Janusz Wojciechowski

17.3.2011

VIDES, SABIEDRĪBAS VESELĪBAS UN PĀRTIKAS NEKAITĪGUMA KOMITEJAS ATZINUMS

Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejai

par Inovācijas Savienību — pārveidojot Eiropu pēckrīzes pasaulei
(2010/2245(INI))

Atzinumu sagatavoja: *João Ferreira*

IEROSINĀJUMI

Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzskata, ka inovācijas pamatā visās zināšanu un sociālekonomiskās darbības jomās ir jābūt tādiem kritērijiem kā atbilstība sabiedrības interesēm, dzīves kvalitātes uzlabošanai, sociālās labklājības veicināšanai un vides un dabas līdzsvara saglabāšanai;
2. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par inovācijas Savienību kā nodarbinātības un izaugsmes stratēģijas „Eiropa 2020” labāko paraugu, un uzsver to, cik svarīgi ir stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanā izvairīties no iepriekšējā 10 gadu stratēģijas perioda kļūdām;
3. uzsver, ka inovācijas koncepcijai ir daudzdimensiāla būtība un ka tajā ietverta ne tikai zinātniskā pētniecība, eksperimentālas un tehnoloģiskas izstrādes (kuras ir inovācijas stūrakmens), bet arī jaunu procesu, metodoloģiju un organizatorisku un uzvedības modeļu attīstība;
4. uzsver, ka vides aizsardzības, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma jomas, kā arī cīņas pret klimata izmaiņām joma ir to vidū, kurās visvairāk nepieciešams veicināt inovāciju, tostarp stiprinot jau esošo zinātnes un tehnikas pamatu; uzsver, ka ES turpmākās pētniecības un inovāciju programmas būs nepieciešams īstenot, pienācīgi ņemot vērā šīs jomas; šai nolūkā uzsver nepieciešamību izmantot starpnozaru pieeju, kas balstīta uz ekosistēmas elastīgumu;

5. ierosina saistībā ar veikspējas attīstību zinātnē, tehnikā un inovācijā (*STI*) ievērojamākus centienus veltīt tādām prioritārām jomām kā resursu efektīva izmantošana, resursu trūkums, ekosistēmas atjaunošana, atkritumu utilizācija un pārstrāde, klimata pārmaiņas, pārtuksnešošanās un dabas katastrofu risks, dabas un bioloģiskās daudzveidības saglabāšana, pārtikas kvalitāte un nekaitīgums, demogrāfiskās izmaiņas un jaunas epidēmijas;
6. uzskata, ka veikspējas attīstībai un nostiprināšanai *STI* jomā ieguldījumi nav tikai līdzekļi tādu inovatīvu ideju ģenerēšanai, kuras var pārvērst tirgū laižamos produktos un pakalpojumos, bet ir nepieciešamie līdzekļi to problēmu un uzdevumu risināšanai, ar kuriem saskaras cilvēce;
7. uzstāj, ka inovācijai ir jābūt valsts politikas būtiskam elementam tādās jomās kā vide, ūdens resursi, enerģija, transports, telekomunikācijas, veselība un izglītība; uzsver, ka jāveicina inovācijas visaptveroša izplatīšana un izmantošana valsts sektorā, privātos uzņēmumos, īpaši MVU;
8. aicina Komisiju izmantot ES pētniecības un inovāciju finansējuma kopējās stratēģiskās sistēmas resursus, lai nodrošinātu bioloģijas un medicīnas zinātniskās pētniecības infrastruktūras ilgtspējīgu īstenošanu kā pētniecības un izstrādes pakalpojumu, ar ko uzlabo pilsoņu dzīves kvalitāti, jo tādējādi veidotos uz zināšanām balstīta sabiedrība, kas var risināt sabiedrībai svarīgus uzdevumus Eiropā;
9. uzskata, ka lielākas uzmanības pievēršana inovācijas politikai sniedz iespēju sabiedrisko pakalpojumu modernizācijai un pastiprināšanai gan pašreizējos, gan jaunos sektoros visās ekonomikas un sociālās dzīves jomās, tādējādi sekmējot kvalitāti un efektivitāti, darbavietu izveidi, nabadzības un sociālās atstumtības novēršanu, kā arī ekonomikas, sociālo un teritoriālo kohēziju;
10. atgādina, ka valsts pētniecības un izstrādes iestādēm ir neaizstājama vieta tādās jomās kā vide, sabiedrības veselība un pārtikas nekaitīgums, palīdzot valsts nozaru politikas noteikšanā, to risku novērtēšanā, samazināšanā un pārvaldībā, kuri apdraud sabiedrību, sertifikācijā, standartizācijā un reglamentēšanā, kā arī attiecībā uz citiem būtiskiem uzdevumiem, kuri ir jākonstatē un kuru izpilde ir jānodrošina;
11. norāda uz 2009. gada Eiropas inovācijas darba grupas secinājumos pausto atzinumu par dažādās valstīs un reģionos vērojamo ekonomikas un finanšu krīzes nesamērīgo ietekmi, kuras dēļ konverģences mērķa sasniegšana ir apgrūtināta; pauž bažas, ka pašreizējie dalībvalstīm uzliktie budžeta līdzekļu ierobežojumi var izraisīt lielākus samazinājumus ieguldījumos zinātnes, tehnikas un inovācijas (*STI*) jomā, un tas savukārt, iespējams, atstās postošu ietekmi; piekrīt, ka iniciatīvā „Inovācijas Savienība” vajadzētu iesaistīt visas dalībvalstis un reģionus un ka ir svarīgi nedalīt tos pēc inovācijas līmeņa vairāk vai mazāk inovatīvās valstīs un reģionos;
12. uzskata, ka ciešāka centienu koordinācija *STI* jomā nedrīkstētu izpausties tā, ka līdzekļi netiek ieguldīti vai tiek nepietiekami ieguldīti konkrētu dalībvalstu vai reģionu zinātniskās veikspējas nodrošināšanai, tādējādi kaitējot citām valstīm un reģioniem; uzskata, ka drīzāk vajadzētu veikt ieguldījumus saprātīga un saskaņota *STI* pamata izveidei dažādās

valstīs un reģionos atbilstīgi to īpatnībām un attīstības līmenim, lai sekmētu labvēlīgu sinerģiju un auglīgu sadarbību;

13. uzsver izšķirošo nozīmi, kāda struktūrfondiem ir ieguldījumu veicināšanā *STI* jomā; uzskata, ka Eiropas Sociālajam fondam un Eiropas Reģionālās attīstības fondam ir svarīga nozīme, jo īpaši darba ņēmēju apmācībā, lai veidotu un tālāk nodotu prasmes, kas nepieciešamas inovācijas jomā, kā arī tādu reģionālu inovatīvu stratēģiju finansēšanai, ar kurām labvēlīgi ietekmētu teritoriālo politiku, uzlabotu dzīves apstākļus, veicinātu sociālo taisnīgumu un labklājību un saglabātu vidi; uzsver, ka saistībā ar finanšu plānu laikposmam pēc 2013. gada ir jāstiprina kohēzijas politika un tās mērķi, kuru vidū inovācija ir viena no prioritātēm;
14. uzsver, ka jāvienkāršo piekļuve ES programmām, lai tās labāk koordinētu un uzlabotu to sviras efektu saistībā ar privātā sektora ieguldījumiem; uzsver, ka ir pilnībā jāizmanto Eiropas Reģionālās attīstības fonds, lai attīstītu pētniecības un inovācijas iespējas visā Eiropā;
15. atzinīgi vērtē Eiropas inovācijas partnerības, kuru mērķis ir palielināt un koordinēt ieguldījumus pētniecībā un izstrādē, kā arī labāk koordinēt publisko iepirkumu, lai paātrinātu inovāciju ieviešanu tirgū; tomēr uzsver, ka iepirkuma politika ir jāveido tā, lai nevis aizstātu privātos tirgus vai kropļotu konkurenci, bet lai radītu tiem sviras efektu, stimulējot inovāciju izplatīšanu, vienlaicīgi turot tirgus atvērtus jaunu virzienu apgūšanai;
16. uzsver, ka inovācija, pētniecība un izstrāde galvenokārt ir jāfinansē ar privāto kapitālu; atzinīgi vērtē Komisijas paziņotos pasākumus, lai uzlabotu riska kapitāla tirgu;
17. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu izstrādāt finanšu instrumentus, lai līdz 2014. gadam sasniegtu ievērojamu privāto ieguldījumu pieaugumu pētniecības un inovāciju jomā; atzinīgi vērtē ierosināto sadarbību ar Eiropas Investīciju banku, valsts starpniekiem un privātajiem ieguldītājiem, lai sagatavotu priekšlikumus, ar kuriem novērstu kritiskās tirgus atšķirības, tostarp attiecībā uz riska kapitālu strauji augošiem uzņēmumiem, riska dalīšanas finanšu mehānismu ieguldījumiem pētniecības un izstrādes projektos un aizdevumiem inovatīviem strauji augošiem MVU;
18. uzsver, ka jānovērš atlikušie šķēršļi inovatīviem un dinamiskiem uzņēmumiem, piemēram, nodrošinot labāku piekļuvi agrīnajai riska finansēšanai, jo īpaši mazo un vidējo uzņēmumu vajadzībām; atzīst, ka funkcionējošs iekšējais tirgus ir vissvarīgākais ES inovāciju veicinātājs;
19. uzsver, ka vienlaikus ar saprātīgām un efektīvām *STI* sistēmām dalībvalstīs ir jānodrošina arī kvalitatīvas, integrējošas valsts izglītības sistēmas, kuras būtu spējīgas sekmēt to pieejamību ikvienam bez diskriminācijas — līdz augstākajam izglītības līmenim; atbalsta to, ka īpaša uzmanība ir jāvelta tādām jomām kā zinātne un tehnika, vide un veselība; uzsver — sekas tam, ka vairāku gadu laikā dažās no šīm jomām un konkrētās dalībvalstīs netika veikti ieguldījumi vai tie bijuši nepietiekami, ir ievērojams specializēta personāla, tostarp tehniķu un pētnieku, trūkums, un to, ka šī tendence ir jānovērš;
20. uzsver, ka zināšanu paaugstināšana un to vispusīgs pielietojums nemazina vajadzību atklāti un līdzdarbojoties novērtēt šo pielietojumu ētisko, sociālo un politisko ietekmi;

vērš uzmanību uz nepieciešamību sekmēt un izplatīt zinātnes kultūru plašas sabiedrības vidū;

21. uzskata, ka jāveic darbības, lai atbalstītu iniciatīvas, kas vērstas uz zinātniskā dialoga veicināšanu un iegūto datu izplatīšanu visplašākajā sabiedrībā papildus zinātniskajām aprindām, palielinot pilsoniskās sabiedrības lomu pētniecībā;
22. uzskata, ka, nosakot attīstības palīdzību un sadarbības politikas virzienus, ir jāņem vērā zinātnes un tehnikas attīstība; uzsver, ka papildus tehnoloģiju eksporta vienkāršošanai ES būs jāizstrādā patiesas sadarbības veidi, ar kuriem sekmē vietējās pieredzes iekļaušanu, iespēju palielināšanu un nostiprināšanu, lai rastu risinājumus jaunattīstības valstu specifiskajām problēmām;
23. uzsver, ka saskaņota pieeja Eiropas līmenī var būt pamatota, ja ar ietekmes novērtējuma palīdzību ir iespējams novērtēt apjomradītus un diversifikācijas radītus ietaupījumus un Eiropas Savienības pievienoto vērtību; uzsver, ka vajadzīga skaidrāka un efektīvāka dalībvalstu un Eiropas Savienības politikas koordinācija attiecībā uz pētniecības un izstrādes procesiem, lai izvairītos no lielām izmaksām dublēšanās un pārklāšanās dēļ, un tādēļ atbalsta pasākumus, lai novērstu šķēršļus mobilitātei un pārrobežu pētniecības darbībām;
24. uzsver, ka jāizstrādā rādītāji progresa noteikšanai inovācijas politikas jomā un jārada iespēja izvērtēt ar politiku ieviesto pasākumu izpildi, izmantojot pētniecības un inovācijas savienības progresa rādītājus kā paraugu; atzinīgi vērtē priekšlikumu uzraudzīt inovācijas progresu dalībvalstīs saistībā ar Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu (Eiropas pusgads);
25. uzskata, ka ES patenta neesamība ir „nodoklis par inovāciju”, kas traucē mērķtiecīgiem jauniem novatoriem atrast partnerus, lai attīstītu, finansētu, ražotu un pārdotu savus jauninājumus; uzsver, ka vienota ES patenta režīms radītu iespēju uzņēmumiem ar inovatīvām idejām ātrāk un lētāk iesniegt patenta pieteikumus un atvieglot strīdu izšķiršanu, radot iespēju Eiropai reāli konkurēt pasaules tirgū; tādēļ atbalsta ciešāku sadarbību šajā jomā un mudina visas dalībvalstis pievienoties šādiem centieniem;
26. uzsver, ka savstarpēji savietojami standarti var pozitīvi veicināt izaugsmi un konkurenci, jo īpaši, ja tos izvēlas tirgus dalībnieki un ja tie netiek uzspiesti no augšas; tādēļ uzskata, ka lietpratīgs regulējums standartu veidā var būt galvenais inovāciju virzītājspēks, ja regulējums un standarti ir proporcionāli, izmantojami arī nākotnē un tehnoloģiski neitrāli un ja tos izstrādā tā, lai stimulētu turpmākas inovācijas;
27. uzsver, ka dažās nozarēs, piemēram, veselības nozarē, pētniecības rezultāti ir pārtapuši inovācijā, kad vien zinātne radījusi tādu iespēju, un tādēļ uzskata, ka Komisijas pesimisms attiecībā uz inovāciju daudzos gadījumos ir nepamatots;
28. tā kā inovācija parasti ir cieši saistīta ar tirgu un attīstās pa neformāliem kanāliem, uzskata, ka ES būtu jāuzlabo novērtēšanas metodes, lai atspoguļotu faktu, ka nevar izmantot vienādus kritērijus visām jomām;
29. pauž nožēlu, ka inovāciju protokoli ir pakļauti garam birokrātiskam apstiprināšanas

procesam, kas palēnina inovāciju, ierobežo ES tirgus konkurētspēju un aptur zinātnisko atziņu attīstību medicīnas nozarē, novilcinot tās labumu sniegšanu pacientiem;

30. aicina Komisiju un dalībvalstis noteikt un īstenot politikas pamatnostādnes, kuru mērķis ir stimulēt lietotāju ātru piekļuvi vērtīgām inovācijām visā ES, nodrošinot to, ka jaunatklātas inovācijas var faktiski sasniegt potenciālos galalietotājus saprātīgos termiņos;
31. uzsver to, cik svarīgi piešķirt prioritāti klīniskās izpētes direktīvas pārskatīšanai dialogā ar pētniekiem, lai nodrošinātu uzlabotu tiesisko regulējumu medicīnisku ražojumu izstrādei un salīdzinātu alternatīvus ārstēšanas veidus ar medicīniskiem ražojumiem klīniskajā izpētē (kā noteikts Padomes secinājumos par inovāciju un solidaritāti farmācijā, kurus pieņēma Briselē 2010. gada 6. decembrī);
32. uzsver, cik ļoti svarīgi ir izmantot jaunas zināšanas, lai radītu jaunus un labākus veidus, kā nepieļaut, atrast un ārstēt vēzi un kā veicināt ātrus mehānismus, lai padarītu šos atklājumus pieejamus pacientiem;
33. mudina Komisiju ievērot Septītās pamatprogrammas īstenošanas starpposma novērtējuma (ko iesniedza ekspertu grupa) ieteikumu, aicinot apsvērt jaunu instrumentu moratoriju līdz brīdim, kad pašreizējie instrumenti būs pienācīgi izstrādāti un atbilstoši novērtēti, un iesaka rūpīgi apsvērt to skaitu, lai izvairītos no pārlietu daudziem un neskaidriem instrumentiem;
34. aicina Komisiju iesniegt Eiropas Parlamentam ārēju novērtējumu par inovācijas instrumentiem, kas izveidoti saskaņā ar Septīto pamatprogrammu: tehnoloģiju platformām un Eiropas kopīgām tehnoloģiju iniciatīvām, kuru novērtējumā jāiekļauj pasākumi, uzaicinājumi iesniegt priekšlikumus, inovācijas projekti un iegūtie rezultāti (ja tādi ir) un jānorāda ekonomiskais ieguldījums no publiskajiem un privātajiem finanšu līdzekļiem.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	16.3.2011
Galīgais balsojums	+: 47 -: 0 0: 8
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	János Áder, Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Pilar Ayuso, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Martin Callanan, Nessa Childers, Chris Davies, Bairbre de Brún, Bas Eickhout, Edite Estrela, Elisabetta Gardini, Julie Girling, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Gilles Pargneaux, Antonyia Parvanova, Andres Perello Rodriguez, Sirpa Pietikäinen, Pavel Poc, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Daciana Octavia Sârbu, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Salvatore Tatarella, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	João Ferreira, Christofer Fjellner, Jutta Haug, Miroslav Mikolášik, Bill Newton Dunn, Bart Staes, Eleni Theoharous, Marita Ulvskog, Anna Záborská

23.3.2011

IEKŠĒJĀ TIRGUS UN PATĒRĒTĀJU AIZSARDZĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejai

par Inovācijas Savienību — pārveidojot Eiropu pēckrīzes pasaulei
(2010/2245(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Kyriacos Triantaphyllides*

IEROSINĀJUMI

Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzsver, ka Eiropas iekšējais tirgus ievērojami sekmē inovāciju un ka panākumi inovatīvas Savienības izveides procesā, ko veicina Komisijas koordinētas iniciatīvas un dalībvalstu stingra apņemšanās, radīs jaunas iespējas uzņēmumiem, jo īpaši inovatīviem MVU, turklāt sniegs spēcīgu atbalstu jaunu darbavietu radīšanā un sociālajā kohēzijā, sekmēs jaunu un ilgtspējīgu attīstību, kā arī apmierinās ES pilsoņu un patērētāju sociālās vajadzības; atzinīgi vērtē Komisijas plašo stratēģisko pieeju, kurā apvienoti gan pieprasījuma, gan piedāvājuma puses instrumenti, kā arī horizontālie un nozaru instrumenti, un mudina Komisiju attiecīgās ieinteresētās personas iesaistīt atklātā dialogā;
2. uzsver, ka ir jāatbalsta, jāstimulē un jānodrošina finansējums pētniecībai, izstrādei un inovācijai ES; jo īpaši uzsver, ka ir nepieciešams, lai MVU un mikrouzņēmumiem, paplašinot to līdzdalības jomu dažādos inovatīvos projektos, būtu pieejams pieņemams finansējums; uzsver, ka ir jālikvidē šķēršļi pārrobežu riska kapitāla fondu darījumiem saskaņā ar Eiropas tiesisko regulējumu un jāveicina inovatīvu uzņēmumu iekļaušana biržas sarakstā; mudina Komisiju veikt piemērotus pasākumus, lai uzlabotu ES finansējuma programmu darbību, atlīdzinot to uzņēmumu centienus, kuri sekmē inovatīvus projektus, un vienkāršojot sarežģītās administratīvās procedūras; jo īpaši pauž nožēlu, ka trūkst finansējuma jau pieņemtajiem pētniecībai, inovācijai un izstrādei paredzētajiem svarīgajiem instrumentiem, tādiem kā Stratēģiskais energotehnoloģiju plāns (*SET* plāns) un Konkurētspējas un inovāciju pamatprogramma (*CIP* programma); mudina Komisiju atvieglot to MVU un mikrouzņēmumu piekļuvi finansējumam, kuri piemēro inovatīvas pieejas;

3. stingri atbalsta ekoinovāciju rīcības plānu, kurā galvenā uzmanība pievērsta MVU un mikrouzņēmumiem pilsētās, kā arī lauku un attālos reģionos; uzsver, ka zaļo tehnoloģiju inovācija sniedz iespēju paātrināt pāreju uz ilgtspējīgāku ekonomiku un ka sociālo, vides un patērētāju aizsardzības augsta līmeņa standarti mudinās uzņēmumus, kā arī valsts sektoru izstrādāt inovatīvus risinājumus sabiedrisko pakalpojumu jomā; mudina Komisiju, izstrādājot Vienotā tirgus akta galīgo redakciju, ņemt vērā iepriekš minēto;
4. uzsver, cik svarīgi ir paātrināt administratīvo procedūru vienkāršošanu pieteikumiem ES atbalstam saistībā ar pētniecības un inovāciju programmām, lai paplašinātu uzņēmumu līdzdalību ES finansētos projektos; norāda, ka vienkāršotās procedūras stiprinās MVU spējas, kas nepieciešamas projektu izstrādē un priekšlikumu sagatavošanā, nodrošinās efektīvu un lietderīgu publiskā finansējuma izmantošanu un samazinās izdevumus, kurus rada sarežģīti noteikumi, administratīvais slogs un nesamērīgas pārbaudes;
5. uzsver, cik svarīga nozīme inovatīvo produktu izstrādē ir standartizācijai; uzskata, ka gaidāmā Komisijas iniciatīva Eiropas standartu pieņemšanas paātrināšanai un modernizēšanai, jo īpaši attiecībā uz pielāgojumiem, kas kļūst nepieciešami IKT nozares īpašās dinamikas rezultātā, kā arī piekļuves uzlabošana mazajiem un vidējiem uzņēmumiem piemērojamiem standartiem sekmēs inovāciju, sniedzot iespēju MVU piekļūt jauniem tirgiem;
6. uzsver, ka ir svarīgi alternatīvi finansējuma avoti inovatīviem uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar pētniecību un izstrādi, jo īpaši to projektu finansēšanai, kuru mērķis ir pētniecībā un izstrādē gūtos rezultātus sadarbībā ar universitātēm un akadēmiskajiem centriem novest līdz tirgum; jo īpaši atbalsta kopēju Eiropas riska kapitāla instrumentu izveidi, kuros apvienoti privātie un publiskie ieguldījumi, lai radītu efektīvāku finansēšanas vidi straujas izaugsmes un inovatīviem MVU, un mudina Komisiju sadarboties ar EIB, EIF un dalībvalstu ekspertu struktūrvienībām, lai šiem pasākumiem piešķirtu prioritāti;
7. mudina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt valsts sektora centienus ieviest inovatīvas pieejas un ieplānotā termiņā uzsākt jauno pētniecības programmu par inovāciju valsts sektorā, piemēram, elektroniskās pārvaldes jomā, elektroniski organizētas veselības aprūpes un iepirkuma jomā, un izplatīt arī paraugpraksi valsts pārvaldē, ar ko samazinās birokrātiju un sekmēs politikas nostādnes, kurās galvenā uzmanība pievērsta iedzīvotāju interesēm; uzsver valsts sektora nozīmi, stiprinot sabiedrības uzticēšanos iekšējam digitālajam tirgum;
8. aicina Komisiju, dalībvalstis un vietējās un reģionālās varas iestādes veicināt elektroniskā iepirkuma kā neatņemamas ES inovācijas stratēģijas sastāvdaļas izmantošanu, jo īpaši pirmskomercializācijas posma publiskā iepirkuma izmantošanu, tostarp apvienoto un elektronisko iepirkumu, vienlaikus pievēršot pienācīgu uzmanību atbilstībai datu aizsardzības noteikumiem; jo īpaši aicina Komisiju saistībā ar publiskā iepirkuma tiesiskā regulējuma vispārējo pārskatīšanu precizēt un vienkāršot attiecīgos noteikumus un dot reālu iespēju līgumslēdzējām iestādēm pārredzamāk izmantot pirmskomercializācijas publisko iepirkumu; turklāt aicina Komisiju un dalībvalstis rosināt detalizētu un reālu sociālo, vides, taisnīgas tirdzniecības un inovācijas kritēriju pārredzamu iekļaušanu publiskajā iepirkumā, vienlaikus netraucējot MVU aktīvu darbību jaunu un inovatīvu

risinājumu izstrādes procesā un ievērojot piemērojamos konkurences noteikumus;

9. mudina Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumus, kas vajadzīgi pilnīgi funkcionējoša digitālā vienotā tirgus izveidei līdz 2015. gadam, jo tas ievērojami uzlabotu inovācijas pamatnosacījumus; uzsver, ka iniciatīvām ir jābūt vērienīgām, jo īpaši būtiskajās jomās, piemēram, attiecībā uz autortiesībām, elektronisko komerciju, tostarp patērētāju aizsardzības politiku elektroniskajā komercijā, kā arī valsts sektora informācijas izmantošanu;
10. stingri atbalsta Komisijas ES Mazo uzņēmumu inovāciju pētniecības programmu (*SBIR*), lai konstatētu ar tehnoloģijām saistītos valsts sektora uzdevumus un finansētu pētniecības un izstrādes projektus, ar kuriem izstrādā jaunus risinājumus gan neatrisinātajām, gan jaunajām problēmām, un aicina Komisiju šo jautājumu izvirzīt par galveno prioritāti;
11. aicina Komisiju un dalībvalstis inovācijas politikas centrā izvirzīt vienotā tirgus izveides pabeigšanu, tostarp pasākumus, ar kuriem sekmē vienoto digitālo tirgu, jo tas ļaus nodrošināt labākas cenas un augstāku kvalitāti patērētāju interesēs, atbalstīt inovatīvu produktu izstrādi, sekmēt darbavietu izveidi ES un Eiropas Savienībai radīt jaunas izaugsmes iespējas vadošajos tirgos;
12. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu uzlabot pamatnosacījumus attiecībā uz uzņēmējdarbības centieniem inovācijas jomā, jo īpaši saistībā ar intelektuālā īpašuma tiesībām un ES patenta izveidi;
13. atbalsta Komisijas vēlmi risināt novārtā atstāto intelektuālā īpašuma jautājumu; uzskata, ka viens veids, kā to sasniegt, būtu tāda Eiropas patenta fonda izveide, kas radītu patenta kopfondus, izmantojot licenču sistēmu, Eiropas uzņēmumu, jo īpaši inovatīvu MVU, interesēs;
14. uzsver labi funkcionējoša Kopienas patenta nozīmi iekšējā tirgus izveidē pētījumiem un inovācijām;
15. aicina dalībvalstis modernizēt izglītības sistēmu, jo īpaši zinātnes jomā; mudina vairāk rīkot apspriedes un veidot ciešāku partnerību starp uzņēmumiem un universitātēm, lai nodrošinātu, ka studiju laikā apgūtās prasmes pēc iespējas labāk atbilst dažādo ekonomikas nozaru prasībām; uzsver, ka ir svarīgi uzlabot Eiropas augstāko mācību iestāžu pievilcību pētniekiem, un šajā nolūkā atbalsta pastāvīgas sistēmas izveidi Marijas Kirī stipendiju piešķiršanai, jo tas ir būtiski pētnieku mobilitātes nodrošināšanai Eiropas Savienībā;
16. pauž nožēlu, ka akadēmiskie speciālisti joprojām sastopas ar šķēršļiem attiecībā uz darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, piemēram, problēmām saistībā ar pensiju pārnēsamību; uzsver, ka ir jāizstrādā sistēma, ar kuru aktīvi veicina pētnieku un zinātnieku mobilitāti starp Eiropas universitātēm un akadēmiskajiem centriem; uzsver, ka tas stimulētu zināšanu apmaiņu un būtu ļoti vērtīgi inovācijai un uz zināšanām balstītas Eiropas ekonomikas radīšanai;
17. uzskata, ka inovācija un radošums ir Savienības ekonomikas atlabšanas priekšnoteikums un ka nedrīkstētu par zemu novērtēt to nozīmīgumu, kāds ir Savienības zinātnes un

tehnikas atklājumu pārvēršanai jaunās precēs un pakalpojumos;

18. atgādina, ka mērķis pētniecībai un izstrādei piešķirt 3 % no IKP sastāv no 2 % (privātās) un 1 % (publiskā sektora izdevumu) daļas; atzīmē, ka privāto pētniecības izdevumu jomā vēl arvien ir lielas nepilnības un ka tās novērst var tikai tad, ja tiek attiecīgi pielāgota uzņēmumu, tostarp MVU, darbības normatīvā vide; jo īpaši atbalsta Komisijas paveikto, lai izstrādātu jaunu galveno rādītāju, kas pamatojas uz reālu inovācijas īstenošanu, jo tas varētu sniegt vairāk informācijas nekā īstenošanas noteikšana attiecībā pret skaitļos izteiktajiem mērķiem;
19. uzstāj, ka ir svarīgi līdz 2014. gadam izveidot labi funkcionējošu Eiropas pētniecības telpu, radot vispārēju pārvaldības struktūru, pakāpeniski pielāgojot valstu programmas, racionalizējot administratīvos noteikumus un veicinot pētnieku pārrobežu mobilitāti.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	22.3.2011
Galīgais balsojums	+: 35 -: 0 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Cristian Silviu Buşoi, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Evelyne Gebhardt, Iliana Ivanova, Philippe Juvin, Sandra Kalniete, Eija-Riitta Korhola, Edvard Kožušník, Toine Manders, Gianni Pittella, Mitro Repo, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Matteo Salvini, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Kyriacos Triantaphyllides, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Damien Abad, Simon Busuttil, Cornelis de Jong, Ashley Fox, Constance Le Grip, Pier Antonio Panzeri, Antonyia Parvanova, Sylvana Rapti, Amalia Sartori
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Michael Gahler

23.3.2011

REĢIONĀLĀS ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejai

par Inovācijas Savienību — pārveidojot Eiropu pasaulei pēc krīzes
(2010/2245(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Danuta Maria Hübner*

IEROSINĀJUMI

Reģionālās attīstības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzsver, ka inovācijas var visefektīvāk apskatīt reģionālā līmenī, kur fiziskais tuvums var veicināt partnerību starp dalībniekiem, tādiem kā universitātes, pētniecības organizācijas, lielie uzņēmumi, MVU un reģionālās un vietējās iestādes, jo īpaši kopās; norāda, ka visdinamiskākās tehnoloģijas nozares ne vienmēr atrodas galvaspilsētās vai to tuvumā, bet gan inovatīvāko universitāšu tuvumā;
2. uzsver, ka lietpratīgas specializācijas stratēģijās jāietver pasākumi, kuru mērķis ir radīt jauninājumus; norāda, ka lietpratīgas specializācijas stratēģijas var nodrošināt efektīvāku un lietderīgāku valsts finansējuma izmantošanu un palielināt privātos ieguldījumus reģionālajā līmenī;
3. aicina visus reģionus veikt ieguldījumus inovācijās un pielāgot savas inovācijas stratēģijas, lai palielinātu to efektivitāti, kā arī atjauninātu cilvēkkapitālu un palielinātu uzņēmumu spēju un vēlmi ieviest jauninājumus un spēt konkurēt starptautiskā līmenī;
4. norāda, ka lēmumu pieņēmējiem reģionālajā līmenī ir pilnībā jāapzinās ekonomiskās izaugsmes potenciāls, ko pētniecības un inovācijas darbības piedāvā visiem reģioniem, ņemot vērā, ka lielākā daļa jauninājumu rodas praktiskā saskarsmē (pieprasījuma vai lietotāja sekmētas inovācijas) un tos pārsvarā finansē no ERAF; tādēļ norāda, ka gadījumā, ja inovācijas darbībām nav obligāti vai principiāli vajadzīgas augstākās izglītības iestādes, pat reģionos, kuros nav universitāšu un pētniecības centru, jābūt

iespējai attīstīt pašiem savas inovācijas spējas un gūt maksimālu labumu no reģionāliem un vietējiem resursiem un līdzekļiem attiecībā uz inovācijas potenciālu;

5. norāda, ka inovācijas veicināšana reģionālā līmenī var palīdzēt mazināt reģionu atšķirības; tomēr mudina dažādos līmeņos (reģionālajā, valsts un ES) efektīvāk saskaņot centienus kā daļu no pētniecības un attīstības pasākumu plānošanas Eiropas mērogā;
6. norāda, ka inovācijai, gan politikas veidošanā, gan uzņēmējdarbībā un pētniecības centru darbībās, ir būtiska nozīme ES teritoriālās kohēzijas plāna izstrādāšanā un ka pēc būtības tā var sniegt izšķirīgu ieguldījumu kohēzijas mērķu sasniegšanā un ar to saistīto šķēršļu pārvarēšanā apgabalos ar īpašām ģeogrāfiskām un demogrāfiskām iezīmēm;
7. aicina dalībvalstis uzlabot jauno eiropiešu uzņēmējdarbības prasmes, pieņemot īpašus valsts plānus inovācijas integrēšanai visās izglītības nozarēs un līmeņos; norāda, ka labākais veids šo plānu īstenošanai un inovācijas veicināšanai Eiropā ir cieša sadarbība starp valsts un privātajiem sektoriem;
8. uzskata, ka, tā kā inovācija ir komplekss jēdziens, ir jāstiprina netehnoloģiskas inovācijas centieni un ka šajā kontekstā ir jāizplata labā prakse attiecībā uz šī veida inovāciju un jāprecizē noteikumi un nosacījumi, kas reglamentē piekļuvi ES finansējumam, pamatojoties uz atvērtu un visaptverošu pieeju;
9. vērš uzmanību uz kultūras daudzveidības devumu inovācijas jomā; šajā saistībā uzskata, ka inovācijas politikā jāpiešķir lielāka nozīme reģionu kultūras daudzveidības aizsardzības un veicināšanas pasākumiem;
10. uzsver — lai palielinātu Eiropas reģionu inovācijas potenciālu, ir vajadzīga saskaņotība un sinerģija starp kohēzijas, pētniecības un inovācijas politiku un to instrumentiem reģionālajā, valsts un ES līmenī; uzsver, ka šajā sakarībā ir jācenšas rast instrumentus, kas likvidētu šādas sinerģijas šķēršļus, mazinātu robežas programmu starpā un izpētītu turpmākas vienkāršošanas iespējas, jo īpaši saskaņojot noteikumus attiecībā uz šo instrumentu īstenošanu, revīziju un izmaksu atbilstību; uzskata, ka jāturpina procedūru vienkāršošana attiecībā uz ES finansējuma izmantošanu, lai nodrošinātu to elastīgumu un mazinātu birokrātisko slogu pētniekiem un novatoriem, tādējādi ļaujot tiem veltīt vairāk laika saviem tiešajiem pienākumiem;
11. uzsver reģionu izšķirīgo nozīmi tādu politikas jomu izstrādāšanā, kas veicina inovāciju valsts līmenī; tomēr norāda, ka daudzās dalībvalstīs ir nepietiekams reģionu un vietējais budžets, un dalībvalstu budžeti, kas paredzēti inovācijai, ir niecīgi;
12. uzsver, ka ir jāatklāj pasīvi inovatori, jo īpaši MVU starpā; norāda uz starpnieku organizāciju svarīgo lomu pasīvu inovatoru atklāšanā, stimulējot inovāciju, sniedzot padomus un atbalstot inovāciju; uzskata, ka šīs organizācijas būtu jāstiprina un tām jāizstrādā programma, kas vērsta uz apmācības, kvalifikācijas un zināšanu uzlabošanu, un nākotnē jāpalielina duālās profesionālās izglītības (kas ļauj iegūt divas profesijas) modeļu nozīmība;
13. uzsver cilvēkkapitāla nozīmi inovācijā; šajā saistībā vērš uzmanību uz ESF nozīmi darba ņēmēju mūžizglītībā;

14. uzskata, ka labi funkcionējošas daudzlīmeņu pārvaldības pieeja ir priekšnosacījums inovācijas politikas uzdevumu sekmīgai izvirzīšanai un īstenošanai; šajā saistībā norāda, ka reģionu politika izmanto konsolidētu metodoloģiju integrētas pieejas ziņā un piedāvā labi izstrādātu pārvaldības sistēmu, kas spēj mobilizēt vietējos ieguldījumus;
15. uzskata, ka inovācijas dimensija pienācīgi jāiekļauj visās ES finansējuma programmās, tostarp Kohēzijas fondā, tādējādi nodrošinot nozīmīgu finansējumu atbilstoši visu inovācijā ieinteresēto personu vajadzībām;
16. uzsver, ka ir jāstiprina saikne starp ES budžeta instrumentiem un EIB finansējumu; atzīst šo finansējuma avotu investīciju līdzekļu sviras efekta potenciālu un lūdz tos stiprināt, īpaši attiecībā uz *Jeremie* un *Jessica*; uzsver nepieciešamību izstrādāt finansēšanas instrumentus, kas ir pielāgoti vismazāko uzņēmumu īpašajiem apstākļiem un vajadzībām, un ievērojami vienkāršot procedūras attiecībā uz piekļuvi finansējumam;
17. aicina Komisiju apsvērt darbības programmu, ko finansē no vairākiem fondiem, ieviešanu attiecībā uz dalībvalstīm un reģioniem, kas vēlas izmantot šīs programmas; uzskata, ka tas ļaus strādāt integrētāk un elastīgāk un palielinās dažādu fondu (struktūrfondu un pētniecības un attīstības pamatprogrammas) mijiedarbības lietderīgumu;
18. uzsver, ka ir svarīgi ievērot atšķirību starp inovāciju un pētniecību; norāda, ka inovācija ir sarežģīts starpnozaru sociālekonomisks process, kas saistīts ar centieniem palielināt izdevumus pētniecības un attīstības jomā, sniegt atbalstu MVU un progresīvo tehnoloģiju darbībām, un ir vērstas uz tādu integrētu sistēmu izveidi, kas pamatotas uz dažādu teritoriju raksturīgākajām iezīmēm un specifiku;
19. uzskata, ka inovācijas politika jāattiecinā uz izglītības, apmācības un darba tirgus politikas jomām; atbalsta centienus mobilizēt pilsoņus un darba ņēmējus atbalstīt pārmaiņu procesus, izstrādājot un īstenojot visaptverošas politiskas stratēģijas inovācijas jomā, lai paātrinātu inovatīvu produktu un pakalpojumu izstrādāšanu un nodrošinātu lielāku nodarbinātību un izaugsmi;
20. atzinīgi vērtē priekšlikumu uzsākt Eiropas inovācijas partnerības kā instrumentu, kas apvieno ieinteresētās personas dažādās politikās, nozarēs un robežās, lai paātrinātu inovāciju un lai risinātu nozīmīgas sabiedrības problēmas; norāda, ka būtu labāk jāpielāgo partnerības un reģionālās politikas instrumenti, kas risina šīs problēmas, īpaši atsaucoties uz Eiropas teritoriālās sadarbības grupām, un ka partnerībām būtu jāgūst labums no zināšanām, kas iegūtas no esošajām valsts un reģionālajām iniciatīvām ar līdzīgām iezīmēm; šajā nolūkā aicina veidot ciešāku sadarbību reģionu starpā, īpaši izmantojot apmaiņas programmas, apmācības iniciatīvas un paraugprakses apmaiņu; aicina uzlabot MVU piekļuvi pētniecības un inovāciju atbalstam;
21. uzskata, ka par prioritāti jāizvirza inovācijas kultūras attīstības veicināšana reģionālajā līmenī gan starp uzņēmējiem, arodskolēniem un darba ņēmējiem, gan starp partneriem, kuriem ir ietekme uz uzņēmējdarbību, piemēram, reģionālajiem valsts sektora lēmumu pieņēmējiem, pētniecības centriem, uzņēmumu kopām un finansēšanas iestādēm, kas daudzos gadījumos pietiekami nepārzina savu reģionu uzņēmumu, it īpaši MVU (tostarp mikrouzņēmumu un amatniecības uzņēmumu), inovācijas spējas;

22. uzsver, ka, lai sasniegtu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķi par gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi, ir pilnībā jāmobilizē ES reģionu inovācijas potenciāls, un norāda, ka nākotnes reģionālajā politikā šī problēma ir jānosaka par galveno prioritāti; uzskata, ka šādas prioritātes attiecas uz visiem reģionālās politikas mērķiem, un uzsver, ka Eiropas konkurētspēju ir jānodrošina ar pasaules standartiem; aicina iesaistīt ražotājus ekoinovāciju radīšanā, jo uzņēmējiem ir ļoti svarīga nozīme ekoinovāciju plašākā izplatībā reģionālajā līmenī; šajā saistībā norāda, ka uzņēmēju informēšanai, atklājot viņiem jaunas uzņēmējdarbības iespējas, būs izšķirīga nozīme, lai gūtu panākumus saistībā ar stratēģiju, kuras mērķis ir efektīva resursu izmantošana ekonomikā un ilgtspējīgu nozaru izveide.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	22.3.2011
Galīgais balsojums	+: 41 -: 1 0: 4
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Sophie Auconie, Victor Boștinăru, Zuzana Brzobohatá, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Evgeni Kirilov, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Ramona Nicole Mănescu, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Lambert van Nistelrooij, Franz Obermayr, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Csanád Szegedi, Nuno Teixeira, Michail Tremopoulos, Oldřich Vlasák, Joachim Zeller
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Jens Geier, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, László Surján
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Vladko Todorov Panayotov, Britta Reimers, Ivo Strejček

3.3.2011

KULTŪRAS UN IZGLĪTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejai

par Inovācijas Savienību — pārveidojot Eiropu pēckrīzes pasaulei
(2010/2245(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Maria Badia i Cutchet*

IEROSINĀJUMI

Kultūras un izglītības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. atbalsta „Inovācijas Savienības” iniciatīvu kā būtisku ES ekonomikas, sociālās jomas un kultūras attīstības pamatu, jo īpaši attiecībā uz integrējošu izglītību visos līmeņos, tostarp profesionālo izglītību un apmācību;
2. atbalsta plašu inovācijas koncepciju, kurā iekļauts viss process — no sākotnējās idejas līdz galaproduktam, jo īpaši saistībā ar inovāciju uzņēmējdarbības modeļos un pakalpojumu jomā un pilnībā izmantojot tā Eiropas rūpniecības un Eiropas ekonomikas radošā potenciāla priekšrocības, kāds ir daudzveidīgajos un dažādajos uzņēmējdarbības veidos (lieli uzņēmumi, MVU, sociālās ekonomikas uzņēmumi un organizācijas) un izglītības iestādēs;
3. saistībā ar inovāciju atzīst par nozīmīgām kultūras un radošās nozares, ņemot vērā pētījumu apliecinājumu, ka uzņēmumiem, kuri proporcionāli vairāk izmanto kultūras un radošo nozaru pakalpojumus, inovācijas jomā ir daudzākārt labāki sasniegumi;
4. atzinīgi vērtē Komisijas atbalstu inovācijai, kas ir atklāta un vērsta uz sadarbību un kas veicinās ilgtermiņa sociālekonomiskos ieguvumus; šajā sakarībā atbalsta Komisijas pausto apņemšanos izplatīt, pārnest un izmantot pētījumu rezultātus, tostarp sniedzot brīvu piekļuvi publikācijām un datiem, kas iegūti valsts finansētos pētījumos; mudina Komisiju rast nepieciešamos līdzekļus, lai sasniegtu šos mērķus, un uzsver svarīgo nozīmi, kas šajā jomā var būt Eiropas iedzīvotājiem;

5. atbalsta Komisijas nostāju, kurā uzsvērtā nozīme, kāda ir ātrgaitas interneta ieviešanas paātrināšanai, lai Eiropas iedzīvotāji būtu spējīgi piedalīties inovācijā un dot tajā savu ieguldījumu, tādējādi iesaistot visus dalībniekus un visus reģionus inovācijas apritē;
6. uzstāj, ka Eiropa ir jāpārveido par akadēmiskās izcilības telpu, kurā ir lielāka mobilitāte, daudzveidība un ieguldījumi pētniecībā, tostarp fundamentālajos pētījumos, lai sasniegtu Eiropas pētniecības telpas izveides mērķi un veidotu pēc iespējas lielākas sinerģijas, izmantojot Eiropas inovācijas potenciālu, kā arī samazinot darba dublēšanos pētniecības jomā līdz minimumam;
7. atkārtoti uzsver, cik svarīgi ir apgūt pamatkompetences un vispārējās kultūras augstu līmeni, lai labāk piemērotos darba videi; uzsver, ka šajā sakarā sevišķa nozīme ir valodu apguvei;
8. pauž nožēlu par vairākās dalībvalstīs īstenoto budžeta līdzekļu samazinājumu pētniecībai un izglītībai un atkārtoti uzsver nozīmi, kāda ir adekvāta valsts finansējuma nodrošināšanai šajās jomās;
9. aicina dalībvalstis izveidot kopas un radīt apstākļus inovācijas sekmēšanai, un atbalstīt ciešāku partnerattiecību veidošanu starp izglītības iestādēm un uzņēmējdarbības aprindām gan valsts, gan starptautiskajā mērogā, un, izstrādājot mācību programmas, apsvērt arī uzņēmumu vajadzības;
10. prasa veikt koordinētu darbību visos vietējos, reģionālos, valstu un Eiropas Savienības pārvaldības līmeņos sadarbībā ar visām ieinteresētajām personām, lai īstenotu iniciatīvu „Inovācijas Savienība”, ņemot vērā inovāciju izglītības un kultūras jomā;
11. uzskata, ka ir būtiski kā daļu no inovācijas veicinošiem pasākumiem visās jomās izveidot īpašas programmas, ar kurām sekmēt zinātnes un tehnikas kultūru;
12. uzskata, ka ir nepieciešama reforma attiecībā uz intelektuālā īpašuma tiesībām, lai ļautu pārnest zināšanas un specifiskās tehniskās zināšanas un radītu taisnīgus apstākļus sadarbībai, jo īpaši zinātniskajai sadarbībai, gan ES iekšienē, gan ar trešām valstīm;
13. apstiprina, ka inovācijas virzošie elementi ir neitralitātes princips un atvērto standartu princips;
14. uzsver, cik svarīga ir inovācija sociālajā jomā, lai risinātu visu veidu sociālās vajadzības un uzlabotu darba apstākļus, lai sekmētu veselību un piekļuvi izglītībai un zināšanām, kultūrai, veselības aprūpes un sociālajiem pakalpojumiem;
15. uzsver sociālās ekonomikas jomas (kooperatīvi, savstarpējas sabiedrības, biedrības un fondi) nozīmi sociālajā inovācijā, izstrādājot un īstenojot pasākumus, lai apmierinātu tās vajadzības, kas netiek ņemtas vērā tirgus ekonomikā un tradicionālajos uzņēmējdarbības veidos;
16. uzsver arī nozīmi, kāda sociālajai ekonomikai ir inovācijā vadības jomā, lai sasniegtu visu uzņēmuma darbinieku līdzdalību lēmumu pieņemšanā un pārvaldē;

17. atgādina, ka visnozīmīgākā joma inovatīvu ideju attīstībai ir augstākā izglītība, un tāpēc uzsver, ka ir svarīgi augstākās izglītības mācību programmās ņemt vērā sabiedrības un ekonomikas aktuālās vajadzības;
18. atzinīgi vērtē to, ka Komisija īpašu vērību velta dzimumu ziņā lielāka līdzsvara sasniegšanai zinātnē, un aicina Komisiju pēc iespējas drīz izstrādāt konkrētus ieteikumus patiesas dzimumu līdztiesības nodrošināšanai;
19. uzsver pētniecības un inovācijas svarīgo nozīmi, jo īpaši sociālo zinātņu jomā, lai izskaustu nabadzību un sociālo atstumtību, piemēram, iesaistot vecāka gadagājuma iedzīvotājus šajā darbības jomā, kā arī atzinīgi vērtē tādas iniciatīvas kā, piemēram, „Zinātne pret nabadzību” un 2012. gada noteikšanu par Eiropas gadu aktīvām vecumdienām; atzīst, ka ir būtiski pētnieciskās darbības rezultātā iegūt praktiskus pielietojumus, produktus un pakalpojumus;
20. uzsver, ka svarīgs ir to valstu inovatīvais potenciāls, kuras nav ES dalībvalstis, bet kuras sadarbojas ar ES Austrumu partnerības ietvaros, un prasa šīs valstis iekļaut iniciatīvā „Inovācijas Savienība”;
21. norāda, ka viens no veidiem, kā īstenot iniciatīvas „Inovācijas Savienība” mērķus, ir intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzības politikas harmonizēšana un Eiropas patenta izveide.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	3.3.2011
Galīgais balsojums	+: 21 -: 0 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Maria Badia i Cutchet, Piotr Borys, Silvia Costa, Mary Honeyball, Petra Kammerevert, Morten Løkkegaard, Marek Henryk Migalski, Doris Pack, Chrysoula Paliadeli, Marietje Schaake, Timo Soini, Emil Stoyanov, Helga Trüpel, Marie-Christine Vergiat, Milan Zver
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Ivo Belet, Iosif Matula, Georgios Papanikolaou, Hella Ranner, Mitro Repo, Joanna Katarzyna Skrzydlewska

23.3.2011

JURIDISKĀS KOMITEJAS ATZINUMS

Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejai

par Inovācijas Savienību — pārveidojot Eiropu pēckrīzes pasaulei
(2010/2245(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Cecilia Wikström*

IEROSINĀJUMI

Juridiskā komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

- A. tā kā Eiropai ir vajadzīga moderna, finansiālā ziņā pieejama un labi funkcionējoša intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzības sistēma, lai veicinātu inovāciju un stiprinātu konkurētspēju;
 - B. tā kā intelektuālā īpašuma tiesību ievērošana ir galvenais priekšnoteikums uz kapitālieguldījumiem balstītai pētniecībai, izstrādei un inovācijai;
 - C. tā kā optimālākā iespēja stiprināt inovāciju Eiropā, ievērojot intelektuālā īpašuma tiesības, ir ES patenta izveide;
 - D. tā kā moderna Savienības preču zīmju sistēma ir būtiska, lai aizsargātu vērtības, kas radušās dizaina, jaunrades un inovācijas jomā ar Eiropas uzņēmējdarbības investīciju palīdzību,
1. ņemot vērā, ka Padomei neizdevās pieņemt vienprātīgu lēmumu par ES patenta tulkošanas kārtību, atzinīgi vērtē Padomes lēmumu atļaut vairākām dalībvalstīm, kuras iesniegušas lūgumu, ciešāk sadarboties nolūkā izveidot vienotu patenta aizsardzību, kas iesaistītajām ES dalībvalstīm ļaus ieviest patenta, kurš būs derīgs visās iesaistītajās valstīs; aicina visas dalībvalstis iesaistīties ciešākā sadarbībā; mudina paātrināt tā pieņemšanu un īstenošanu, lai atbalstītu inovāciju un nostiprinātu Eiropas konkurētspēju pasaulē;

2. mudina Komisiju veltīt īpašus centienus, lai nodrošinātu, ka MVU var efektīvi izmantot intelektuālā un rūpnieciskā īpašuma tiesības;
3. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumus līdz 2011. gada beigām izveidot Eiropas zināšanu tirgu patentu un licencēšanas jomā;
4. norāda, ka kultūras un radošajās nozarēs vērojamās tirgus fragmentācijas cēloņi daļēji ir arī kultūras daudzveidība un patērētāju izvēle valodas ziņā;
5. uzsver, ka pašreizējā licencēšanas prakse sekmē ES iekšējā tirgus fragmentāciju; norāda — lai gan ir panākts zināms progress, nav pievērsta pietiekama uzmanība patērētāju pieprasījumam pēc daudzteritoriju un daudzrepertuāru licencēm pārrobežu un tiešsaistes lietošanai;
6. uzsver, ka efektīvāka un lētāka atļauju izsniegšanas kārtība, izmantojot sadarbspējīgas tehnoloģiskās platformas, nodrošinās plašāku kultūras satura un radošā satura izplatīšanu, kā arī lielāku autoratlīdzību tā radītājiem, vienlaikus dodot labumu arī starpniekiem un pakalpojumu sniedzējiem;
7. atgādina, ka ES mērķis ir veicināt kultūras un radošo nozaru darbību gan tiešsaistes, gan bezsaistes vidē, un uzskata, ka mērķim ir jābūt Eiropas mēroga licenču plašai izmantošanai saskaņā ar tirgus un patērētāju pieprasījumu un ka tas nav panākams īsā laikposmā, tāpēc ir jāsāk vispusīgi izvērtēt, kādi tiesību akti ir nepieciešami, lai novērstu visus iespējamus šķēršļus efektīva ES iekšējā tirgus izveidei, tostarp teritorialitātes principu;
8. atzinīgi vērtē Komisijas iecerēto Savienības preču zīmju sistēmas pārskatīšanu un mudina Komisiju nodrošināt, ka tiek veikti attiecīgi pasākumi preču zīmju vienādas pakāpes aizsardzības nodrošināšanai gan tiešsaistes, gan bezsaistes vidē;
9. uzskata, ka Komisijai jāņem vērā īpašās problēmas, ar kurām saskaras MVU, kad tie vēlas panākt savu intelektuālā īpašuma tiesību atzīšanu saskaņā ar Mazās uzņēmējdarbības aktā noteikto principu „vispirms domāt par mazākajiem”, cita starpā piemērojot diskriminācijas aizlieguma principu attiecībā uz MVU;
10. uzskata, ka labi funkcionējoša intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanas sistēma palielina stimulus uzņēmumiem izstrādāt inovatīvus produktus un tādējādi uzlabo patērētājiem pieejamo preču un pakalpojumu piedāvājumu;
11. mudina Komisiju izpildīt ekspertu grupas iesniegto ieteikumu saistībā ar Septītās pamatprogrammas īstenošanas starpposma novērtējumu par to, ka jāapsver jaunu instrumentu moratorijs līdz brīdim, kad pašreizējie instrumenti būs pienācīgi izstrādāti un atbilstoši novērtēti, un ka rūpīgi jānovērtē to skaits, lai nepieļautu, ka neskaidrības rada instrumentu daudzskaitlīgums;
12. uzskata — lai nodrošinātu to jauno instrumentu sekmes, kuri paredzēti inovācijai un kurus izstrādās saskaņā ar stratēģiju „Eiropa 2020”, ir nepieciešams pieņemt skaidrus un specifiskus „Līdzdalības noteikumus”, kuros jānosaka mazo uzņēmumu obligāta proporcija;

13. aicina Komisiju iesniegt Parlamentam ārējo novērtējumu par inovācijas instrumentiem, kas izveidoti saskaņā ar Septīto pamatprogrammu, piemēram, par tehnoloģiju platformām un EKTI (Eiropas kopīgās tehnoloģiju iniciatīvas), un uzskata, ka šajā novērtējumā jāiekļauj pasākumi, uzaicinājumi iesniegt priekšlikumus, inovācijas projekti un iegūtie rezultāti (ja tādi ir) un jānorāda ekonomiskais ieguldījums no publiskajiem un privātajiem finanšu līdzekļiem.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	22.3.2011
Galīgais balsojums	+: 22 -: 0 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Raffaele Baldassarre, Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Marielle Gallo, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Klaus-Heiner Lehne, Antonio Masip Hidalgo, Jiří Maštálka, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Dimitar Stoyanov, Alexandra Thein, Rainer Wieland, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Jan Philipp Albrecht, Luis de Grandes Pascual, Sajjad Karim, Kurt Lechner, Eva Lichtenberger, Angelika Niebler

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	12.4.2011
Galīgais balsojums	+: 51 -: 0 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Reinhard Bütikofer, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Lena Ek, Ioan Enciu, Adam Gierek, Robert Goebbels, Fiona Hall, Jacky Hénin, Edit Herczog, Romana Jordan Cizelj, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Judith A. Merkies, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Anni Podimata, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Niki Tzavela, Vladimir Urutchev, Alejo Vidal-Quadras
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Antonio Cancian, António Fernando Correia De Campos, Francesco De Angelis, Ilda Figueiredo, Matthias Groote, Andrzej Grzyb, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Yannick Jadot, Silvana Koch-Mehrin, Bernd Lange, Werner Langen, Vladko Todorov Panayotov, Mario Pirillo, Catherine Trautmann